

Phúc Âm theo Giăng

Giới Thiệu: Chúa Cứu Thế, Lời Vĩnh Hằng

- 1 Ban đầu có Ngôi Lời,^{*}
Ngôi Lời ở với Đức Chúa Trời,
và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.
- 2 Ngài ở với Đức Chúa Trời từ nguyên thủy vì
Ngài là Đức Chúa Trời ngôi hai.[†]
- 3 Đức Chúa Trời đã sáng tạo vạn vật,
mọi loài trong vũ trụ đều do tay Chúa tạo
nên.
- 4 Ngôi Lời là nguồn sống bất diệt,
và nguồn sống ấy soi sáng cả nhân loại.
- 5 Ánh sáng chiếu rọi trong bóng tối dày đặc,
nhưng bóng tối không tiếp nhận ánh sáng.

- 6 Đức Chúa Trời sai một người, Giăng Báp-tít,
7 để làm chứng về ánh sáng của nhân loại cho
mọi người tin nhận.
- 8 Giăng không phải là ánh sáng; nhưng để làm
chứng về ánh sáng.
- 9 Đấng là ánh sáng thật, nay xuống trần gian
chiếu sáng mọi người.

---

^{*} **1:1** Nt Logos—Ngôi Lời, chỉ về Ngôi Hai của Đức Chúa Trời đã sáng tạo, bảo tồn vạn vật và truyền đạt tư tưởng của Đức Chúa Trời cho loài người † **1:2** Đức Chúa Trời ba ngôi: Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Linh

¹⁰ Chúa đã đến thăm thế giới do chính Ngài sáng tạo, nhưng thế giới không nhận biết Ngài.

¹¹ Chúa Cứu Thế đã sống giữa lòng dân tộc, nhưng dân tộc Chúa khước từ Ngài.

¹² Tuy nhiên, tất cả những người tiếp nhận Chúa đều được quyền làm con cái Đức Chúa Trời—tiếp nhận Chúa là đặt niềm tin nơi Chúa—

¹³ Những người ấy được chính Đức Chúa Trời sinh thành, chứ không sinh ra theo huyết thống, hay theo tình ý loài người.

¹⁴ Ngài Lời đã trở nên con người, cư ngụ giữa chúng ta. Ngài đầy tràn ơn phước và chân lý. Chúng tôi đã ngắm nhìn vinh quang rực rỡ của Ngài, đúng là vinh quang Con Một của Cha.

¹⁵ Giăng lớn tiếng giới thiệu Chúa: “Đây là Người tôi thường nhắc đến khi tôi nói: ‘Người đến sau tôi nhưng cao cả hơn tôi vì Người có trước tôi.’ ”

¹⁶ Do ơn phước đầy dẫy của Chúa, chúng tôi được hưởng hạnh phúc ngày càng dư dật.

¹⁷ Ngày xưa luật pháp được ban hành qua Môi-se, nhưng ngày nay ơn phước và chân lý của Đức Chúa Trời được ban qua Chúa Cứu Thế Giê-xu.

¹⁸ Không ai nhìn thấy Đức Chúa Trời, ngoại trừ Chúa Cứu Thế là Con Một của Đức Chúa Trời. Chúa sống trong lòng Đức Chúa Trời và xuống đời dạy cho loài người biết về Đức Chúa Trời.

Một Nhân Chứng: Giăng Báp-tít

¹⁹ Các nhà lãnh đạo Do Thái cử một phái đoàn gồm các thầy tế lễ và những người phụ giúp Đền

Thờ từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi Giăng: “Ông là ai?”

²⁰ Biết họ hiểu lầm, Giăng trả lời dứt khoát: “Tôi không phải là Đấng Mết-si-a.”

²¹ Họ hỏi tiếp: “Vậy ông là ai? Ông có phải là Ê-li không?”[‡]

Giăng đáp: “Không phải!”

“Ông là Nhà Tiên Tri[§] phải không?”

“Cũng không.”

²² “Thế ông là ai? Xin cho chúng tôi biết để về trình với những người đã sai phái chúng tôi.”

²³ Giăng đáp như lời của Tiên tri Y-sai đã nói: “Tôi là tiếng gọi nơi hoang mạc:

‘Hãy đắp cho thẳng con đường của Chúa Hằng Hữu.’ ”

²⁴ Những người được phái Pha-ri-si sai đến

²⁵ hỏi ông: “Nếu ông không phải là Đấng Mết-si-a, cũng không phải Ê-li hay Nhà Tiên Tri, sao ông dám làm lễ báp-tem?”

²⁶ Giăng nói với họ: “Tôi chỉ làm báp-tem bằng nước, nhưng có Người đang sống giữa các ông mà các ông không nhận biết.

²⁷ Người đến sau tôi nhưng tôi không xứng đáng mở quai dép của Người.”

²⁸ Việc ấy xảy ra tại làng Bê-tha-ni thuộc miền đông sông Giô-đan, là nơi Giăng làm báp-tem.

Một Nhân Chứng: Giăng Báp-tít

[‡] **1:21** Ê-li là nhà tiên tri nổi danh giữa thế kỷ thứ 9 TCN; người Do Thái tin rằng Ê-li sẽ ra đời một lần nữa   **§ 1:21** Nhà Tiên Tri lớn mà Môi-se đã nói trong Phục 18:15

Chúa Giê-xu, Chiên Con của Đức Chúa Trời

29 Hôm sau, Giăng thấy Chúa* Giê-xu đi về hướng mình nên ông nói: “Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng tẩy sạch tội lỗi nhân loại!

30 Người là Đấng mà tôi từng nhắc đến khi nói: ‘Có một Người đến sau tôi, nhưng cao trọng hơn tôi, vì Người vốn có trước tôi.’

31 Tôi chưa từng biết Người, nhưng tôi đến làm báp-tem bằng nước để Người được bày tỏ cho người Ít-ra-ên.”

32 Giăng lại xác nhận: “Tôi đã nhìn thấy Chúa Thánh Linh từ trời giáng xuống như bồ câu đậu trên Người.

33 Trước kia tôi chưa từng biết Người, nhưng khi Đức Chúa Trời sai tôi làm báp-tem đã phán dặn tôi: ‘Con thấy Chúa Thánh Linh xuống ngự trên ai, Người ấy sẽ làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh.’

34 Chính tôi đã thấy việc xảy ra với Chúa Giê-xu nên tôi xác nhận Người là Con Đức Chúa Trời.”

Các Môn Đệ Đầu Tiên

35 Qua ngày sau, Giăng đang đứng nói chuyện với hai môn đệ.

36 Thấy Chúa Giê-xu đi ngang qua, Giăng nhìn Ngài và công bố: “Đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời!”

37 Hai môn đệ của Giăng nghe xong, họ liền đi theo Chúa Giê-xu.

---

* **1:29** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản

38 Chúa Giê-xu quay lại, thấy họ theo mình, liền hỏi: “Các anh tìm chi?”

Họ đáp: “Ra-bi (nghĩa là ‘Thầy’), Thầy ở đâu?”

39 Chúa phán: “Hãy đến và xem.” Họ đến chỗ Chúa trọ và ở lại với Ngài từ bốn giờ chiều† cho đến tối.

40 Anh-rê, em Si-môn Phi-e-rơ là một trong hai người đã nghe những điều Giăng nói và đi theo Chúa Giê-xu.

41 Anh-rê đi tìm anh mình là Si-môn và báo tin: “Chúng tôi đã gặp Đấng Mết-si-a” (nghĩa là “Chúa Cứu Thế”‡).

42 Rồi Anh-rê đưa Si-môn đến với Chúa Giê-xu. Nhìn Si-môn, Chúa Giê-xu phán: “Con là Si-môn, con Giăng—nhưng từ nay sẽ gọi con là Sê-pha” (nghĩa là “Phi-e-rơ”§).

43 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu quyết định lên xứ Ga-li-lê. Chúa tìm gặp Phi-líp và phán: “Hãy theo Ta!”

44 Phi-líp quê ở Bết-sai-đa (bên bờ biển Ga-li-lê), đồng hương với Anh-rê và Phi-e-rơ.

45 Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, liền mách: “Chúng tôi vừa gặp Người mà Môi-se và các nhà tiên tri đã nói trước! Người là Chúa Giê-xu, con ông Giô-sép, quê làng Na-xa-rét.”

46 Na-tha-na-ên ngạc nhiên: “Na-xa-rét! Có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét đâu?”

Phi-líp đáp: “Hãy tự mình đến và xem.”

---

† 1:39 Nt giờ thứ mười ‡ 1:41 Nt Chritós (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xúc dầu § 1:42 Nghĩa là “đá”

⁴⁷ Vừa thấy Na-tha-na-ên, Chúa Giê-xu nhận xét: “Đây là một người chân thật, đúng là con cháu của Ít-ra-ên.”

⁴⁸ Na-tha-na-ên hỏi: “Con chưa hề gặp Thầy, sao Thầy biết con?”

Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã thấy con dưới cây vả, trước khi Phi-líp gọi con.”

⁴⁹ Na-tha-na-ên nhìn nhận: “Thưa Thầy, Thầy là Con Đấng Chúa Trời—Vua của Ít-ra-ên!”

⁵⁰ Chúa Giê-xu phán: “Con nghe Ta thấy con dưới cây vả nên con tin. Rồi đây con sẽ thấy nhiều việc kỳ diệu hơn.”

⁵¹ Chúa phán: “Ta quả quyết với con, con sẽ thấy bầu trời rộng mở và thiên sứ của Đấng Chúa Trời lên xuống trên Con Người,* chính Ngài là chiếc cầu giữa trời và đất.”†

2

Tiệc Cưới tại Ca-na

¹ Hai ngày sau, mẹ Chúa Giê-xu đi dự tiệc cưới tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê.

² Chúa Giê-xu và các môn đệ cũng được mời dự tiệc.

³ Khi rượu nho đã hết, mẹ Chúa Giê-xu nói với Ngài: “Họ đã hết rượu rồi.”

⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Thưa mẹ, việc ấy có liên hệ gì đến chúng ta? Thời điểm của con chưa đến.”

⁵ Nhưng mẹ Chúa bảo những đầy tớ: “Hãy làm theo những gì Ngài bảo.”

* **1:51** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

† **1:51** Xem Sáng 28:10-17

⁶ Trong nhà có sáu cái chum bằng đá đựng nước dùng để tẩy trần theo phong tục Do Thái. Mỗi chum chứa 75 đến 113 lít.

⁷ Chúa Giê-xu phán với những đầy tớ: “Hãy múc nước đổ đầy các chum đó.” Khi các chum đã đầy nước,

⁸ Chúa phán: “Bây giờ các anh múc ra, đem cho ông chủ tiệc.” Vậy những đầy tớ làm y theo lời Chúa phán dặn.

⁹ Chủ tiệc nếm nước đã hóa thành rượu nho, không biết rượu này lấy từ đâu (dù các đầy tớ đều biết rõ), nên gọi chú rể mà khen:

¹⁰ “Ai cũng đãi rượu ngon trước, đến khi tân khách uống say mới dọn rượu thường. Anh thật khác người, giữ rượu ngon đến giờ này mới đem ra!”

¹¹ Việc xảy ra tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, là phép lạ đầu tiên của Chúa Giê-xu biểu lộ vinh quang của Ngài. Các môn đệ đều tin Ngài.

¹² Sau tiệc cưới, Chúa cùng với mẹ, các em trai, và các môn đệ trở về thành Ca-bê-na-um, và ở lại đó vài ngày.

Chúa Giê-xu Dọn Sạch Đền Thờ

¹³ Gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem.

¹⁴ Thấy nhiều người bày bán bò, chiên, bò cừu, và đổi bạc ngay trong Đền Thờ.

¹⁵ Chúa Giê-xu bện dây làm roi đuổi hết bọn ấy khỏi Đền Thờ. Chúa cũng xua đuổi chiên, bò, vĩ tiền, và lật đổ bàn của bọn đổi bạc.

16 Chúa phán bọn bán bò câu: “Đẹp hết đi! Đừng biến nhà Cha Ta thành chợ buôn bán!”

17 Các môn đệ sực nhớ lời Thánh Kinh: “Lòng nhiệt thành về nhà Chúa nung nấu tôi.”*

18 Những người lãnh đạo Do Thái hỏi: “Thầy làm phép lạ gì để chúng tỏ Thầy có thẩm quyền đẹp sạch Đền Thờ?”

19 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ phá Đền Thờ này đi, trong ba ngày Ta sẽ xây lại.”

20 Họ chế nhạo: “Người ta xây Đền Thờ mất bốn mươi sáu năm, còn Thầy chỉ xây cất trong ba ngày!”

21 Thật ra, Chúa Giê-xu nói “Đền Thờ này” là chỉ thân thể Ngài.

22 Đến khi Chúa sống lại từ cõi chết, các môn đệ nhớ lại lời ấy nên họ càng tin Thánh Kinh và lời Chúa Giê-xu đã phán.

Chúa Giê-xu và Ni-cô-đem

23 Khi Chúa Giê-xu ở Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua, nhiều người tin Chúa vì thấy các phép lạ Ngài làm.

24 Nhưng Chúa Giê-xu không tin cậy họ vì Ngài biết rõ mọi người.

25 Chẳng cần ai nói, Chúa biết hết lòng dạ con người.

3

1 Có một nhà lãnh đạo Do Thái thuộc phái Pha-ri-si, tên là Ni-cô-đem.

---

* 2:17 Thi 69:9

² Một buổi tối, ông đến để nói chuyện với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Đức Chúa Trời sai Thầy xuống để dạy chúng tôi, nếu Đức Chúa Trời không ở cùng Thầy, chẳng ai thực hiện nổi những phép lạ Thầy đã làm.”

³ Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với ông, nếu ông không tái sinh, ông không thấy được Nước của Đức Chúa Trời.”

⁴ Ni-cô-đem thắc mắc: “Người đã già làm cách nào tái sinh được? Không lẽ trở vào lòng mẹ để sinh ra lần nữa sao?”

⁵ Chúa Giê-xu đáp: “Ta chắc chắn với ông: Nếu không nhờ nước và Chúa Thánh Linh sinh ra, không ai được vào Nước của Đức Chúa Trời.

⁶ Thể xác chỉ sinh ra thể xác, nhưng Chúa Thánh Linh mới sinh ra tâm linh.

⁷ Vậy, đừng ngạc nhiên khi nghe Ta nói: ‘Ông phải tái sinh.’

⁸ Gió thổi hướng nào cũng được. Nghe tiếng gió, nhưng ông không biết gió đến từ đâu hay sẽ đi đâu. Người được Chúa Thánh Linh sinh thành cũng thế.”

⁹ Ni-cô-đem lại hỏi: “Làm sao thực hiện được điều đó?”

¹⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Ông làm giáo sư Do Thái mà chưa hiểu điều căn bản đó sao?”

¹¹ Đây là sự thật, chúng ta nói điều chúng ta biết, làm chứng điều chúng ta thấy, nhưng các ông không chấp nhận.

¹² Ta nói những việc dưới đất, các ông còn không tin, làm sao các ông tin được những việc trên trời?

13 Không bao giờ có ai lên trời. Ngoại trừ Con Người* từ trời xuống trần gian.

14 Như Môi-se đã treo con rắn giữa hoang mạc, Con Người cũng phải bị treo lên,

15 để bất cứ người nào tin Ngài đều được sự sống vĩnh cửu.

16 Vì Đức Chúa Trời yêu thương nhân loại đến nỗi hy sinh† Con Một của Ngài, để tất cả những người tin nhận Con đều không bị hư vong nhưng được sự sống vĩnh cửu.

17 Đức Chúa Trời sai Con Ngài xuống thế không phải để phán xét, nhưng để nhờ Ngài mà loài người được cứu.

18 Ai tin Con sẽ không bị phán xét, ai không tin đã bị phán xét rồi, vì không tin nhận Con Một của Đức Chúa Trời.

19 Bị phán xét vì ánh sáng của Đức Chúa Trời đã soi chiếu‡ thế giới, nhưng loài người thích bóng tối hơn ánh sáng, vì họ làm những việc ám muội.

20 Ai làm việc gian ác đều ghét ánh sáng, không dám đến gần ánh sáng, vì sợ tội ác mình bị phát hiện.

21 Ngược lại, người làm điều chân thật thích gần ánh sáng, vì ánh sáng phát hiện công việc tốt đẹp họ làm theo ý muốn Đức Chúa Trời.”

Giăng Báp-tít Tôn Ngợi Chúa Giê-xu

---

* **3:13** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

† **3:16** Nt cho ‡ **3:19** Nt đến

²² Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ rời Giê-ru-sa-lem và đi qua xứ Giu-đê. Chúa Giê-xu ở lại một thời gian để làm báp-tem cho dân chúng.

²³ Lúc ấy, Giăng Báp-tít cũng làm báp-tem tại Ê-nôn, gần Sa-lem, vì tại đó có rất nhiều nước; và người ta cứ kéo đến với ông để được làm báp-tem.

²⁴ (Lúc này Giăng chưa bị giam cầm.)

²⁵ Một người Do Thái tranh luận với các môn đệ của Giăng về lễ báp-tem.

²⁶ Vậy môn đệ của Giăng đến và nói với ông: “Thưa thầy, Người mà thầy đã gặp bên kia sông Giô-đan, là Người được thầy chứng nhận là Đấng Mết-si-a, hiện đang làm báp-tem. Dân chúng đều đến với Người thay vì đến với chúng ta.”

²⁷ Giăng đáp: “Nếu Đức Chúa Trời không cho, không ai có khả năng làm nổi việc gì.

²⁸ Có các anh làm chứng, tôi đã nói: ‘Tôi không phải là Đấng Mết-si-a. Tôi chỉ là người đi trước dọn đường cho Ngài.’

²⁹ Trong cuộc hôn nhân, chàng rể là nhân vật chính, còn bạn chàng rể chỉ có nhiệm vụ chuẩn bị xếp đặt mọi việc, rồi chờ đợi. Người bạn sẽ khắp khởi vui mừng khi nghe tin chàng rể đến. Đó là niềm vui của tôi.

³⁰ Chúa phải trở nên cao trọng, còn tôi phải hạ xuống thấp.

³¹ Chúa từ trời đến, nên Ngài cao trọng hơn tất cả. Chúng ta là người phạm nên chỉ biết nói việc trần gian, nhưng Chúa từ trời đến, nên siêu việt hơn mọi người.

³² Chúa kể lại những điều Ngài đã thấy và nghe, nhưng không ai tin lời chứng của Ngài!

³³ Ai tin lời chứng của Chúa đều nhìn nhận Đức Chúa Trời là Nguồn Chân Lý.

³⁴ Sứ giả của Đức Chúa Trời chỉ rao truyền lời Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh cho Ngài không giới hạn.

³⁵ Chúa Cha yêu Con Ngài và giao cho Con uy quyền tuyệt đối.

³⁶ Ai tin Con Đức Chúa Trời đều được sự sống vĩnh cửu, còn ai không vâng phục Ngài chẳng được sự sống ấy mà còn mang án phạt của Đức Chúa Trời.”

4

Chúa Giê-xu và Phụ Nữ Sa-ma-ri

¹ Chúa Giê-xu nghe tin phái Pha-ri-si đã được báo rằng Ngài làm báp-tem và thu nạp nhiều môn đệ hơn Giăng

² (thật ra Chúa Giê-xu không làm báp-tem cho họ—các môn đệ Ngài đã làm báp-tem).

³ Vì thế, Chúa rời xứ Giu-đê và qua xứ Ga-li-lê.

⁴ Theo lộ trình, Chúa phải đi ngang qua xứ Sa-ma-ri.

⁵ Gần đến làng Si-kha trong xứ Sa-ma-ri, gần khu đất mà Gia-cốp cho con mình là Giô-sép.

⁶ Tại đó có giếng Gia-cốp; vì đi đường mệt mỏi, Chúa Giê-xu ngồi nghỉ bên giếng vào lúc giữa trưa.

⁷ Thấy một phụ nữ Sa-ma-ri đến múc nước, Chúa Giê-xu nói: “Xin cho Ta uống nước!”

⁸ Lúc đó, Chúa ở một mình vì các môn đệ đã vào thành mua thức ăn.

⁹ Người phụ nữ ngạc nhiên, vì người Do Thái không bao giờ giao thiệp với người Sa-ma-ri. Chị nói với Chúa Giê-xu: “Ông là người Do Thái, còn tôi là phụ nữ Sa-ma-ri. Sao ông lại xin tôi cho uống nước?”

¹⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chị biết được tặng phẩm Đức Chúa Trời dành cho chị, và biết Người đang nói với chị là ai, tất chị sẽ xin Ta cho nước hằng sống.”*

¹¹ Chị hỏi: “Thưa ông, giếng thì sâu mà ông không có gàu dây gì cả, làm sao ông múc được nước uống đó?”

¹² Liệu ông tài giỏi hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp sao? Người đã để giếng này lại cho chúng tôi. Chính người, con cái và súc vật người đều uống giếng này.”

¹³ Chúa Giê-xu đáp: “Ai uống nước này sẽ còn khát mãi.

¹⁴ Nhưng uống nước Ta cho sẽ chẳng bao giờ khát nữa; nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sức sống vĩnh cửu.”

¹⁵ Chị mừng rỡ: “Thưa ông, xin ông cho tôi uống nước ấy cho đã khát, để khỏi cực nhọc đến đây múc nước nữa.”

¹⁶ Chúa Giê-xu phán: “Chị đi về gọi chồng đến đây!”

¹⁷ Chị đáp: “Tôi không có chồng.”

---

* **4:10** Chữ này có hai nghĩa: “Nước hằng sống” và “Nước chảy luân”

Chúa Giê-xu nói: “Chị nói chị không chồng cũng phải—

¹⁸ vì chị đã có năm đời chồng, còn người đang sống với chị cũng chẳng phải chồng chị. Chị đã nói sự thật!”

¹⁹ Chị sợ hãi nhìn nhận: “Ông thật là nhà tiên tri, biết hết mọi việc.

²⁰ Xin cho tôi biết, người Sa-ma-ri chúng tôi thờ Đức Chúa Trời trên đỉnh núi này.[†] Tại sao người Do Thái các ông bảo Giê-ru-sa-lem mới đúng là nơi thờ phượng?”

²¹ Chúa Giê-xu đáp: “Chị cứ tin lời Ta, đã đến lúc người ta không thờ phượng Cha trên núi này hay Giê-ru-sa-lem nữa.

²² Người Sa-ma-ri không hiểu rõ sự thờ phượng, còn người Do Thái chúng tôi biết rõ, vì sự cứu rỗi nhân loại bắt đầu từ người Do Thái.

²³ Nhưng giờ đã đến—khi những người thật tâm thờ phượng Cha trong tâm linh và trong chân lý. Chúa Cha nhìn vào những người thờ phượng Ngài cách ấy.

²⁴ Vì Đức Chúa Trời là Thần Linh, nên Ngài muốn con người thờ phượng Ngài trong tâm linh và trong chân lý.”

²⁵ Chị thưa: “Tôi biết Đấng Mết-si-a sẽ đến—Đấng được gọi là Chúa Cứu Thế. Khi Ngài đến, Ngài sẽ chỉ dẫn mọi việc cho chúng ta.”

²⁶ Kế đến, Chúa Giê-xu phán với chị: “Ta chính

[†] 4:20 Núi Ga-ri-xim

là Đấng Mết-si-a!”‡

27 Lúc ấy, các môn đệ trở lại. Họ ngạc nhiên thấy Chúa nói chuyện với một phụ nữ, nhưng không ai dám hỏi: “Thầy cần gì?” hay “Tại sao Thầy nói chuyện với chị ấy?”

28 Người phụ nữ bỏ vò nước bên giếng, chạy vào làng, hằng say nói với mọi người:

29 “Hãy đến và xem có một người nói đúng tất cả những việc tôi đã làm. Đó không phải là Đấng Mết-si-a sao?”

30 Dân chúng kéo nhau đến gặp Chúa.

31 Thấy thế, các môn đệ nài nỉ Chúa Giê-xu: “Xin Thầy dùng ít thức ăn.”

32 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã có thức ăn mà các con không biết.”

33 Các môn đệ hỏi nhau: “Ai đã mang thức ăn cho Thầy khi chúng ta đi vắng?”

34 Chúa Giê-xu giải thích: “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của Đấng sai Ta và làm trọn công việc Ngài.

35 Các con nói: ‘Còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt.’ Nhưng các con cứ phóng rộng tầm mắt xem khắp cánh đồng. Lúa đã chín vàng, sẵn chờ gặt hái.

36 Thợ gặt được thưởng công\$ để đưa nhiều linh hồn vào cõi sống vĩnh cửu, nên cả người gieo lẫn người gặt đều vui mừng.

---

‡ 4:26 Ctd “Ta đây” hay “Ta là Chúa Hằng Hữu”; tiếng Hy Lạp đọc “Ta, Đấng đang nói chuyện với chị.” Xem Xuất 3:14 § 4:36 Nt lãnh lương

37 Thật đúng với câu: ‘Người này gieo, người khác gặt.’

38 Ta sai các con gặt hái ở những cánh đồng các con không gieo trồng; người khác đã gieo, nay các con gặt hái.”

Nhiều Người Sa-ma-ri tin Chúa

39 Nhiều người Sa-ma-ri trong làng Si-kha tin nhận Chúa Giê-xu nhờ lời chứng của phụ nữ: “Người nói đúng tất cả những việc tôi đã làm!”

40 Gặp Chúa bên bờ giếng, họ nài xin Chúa ở lại với họ. Vậy, Chúa lưu lại hai ngày,

41 nghe lời Chúa giảng dạy, có thêm nhiều người tin nhận.

42 Họ nói với người phụ nữ: “Bây giờ chúng tôi tin, không phải chỉ nhờ lời chứng của chị, nhưng chúng tôi đã nghe Chúa dạy, và biết Ngài là Chúa Cứu Thế của thế giới.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Con Trai của Một Viên Chức

43 Hai ngày sau, Chúa Giê-xu lên đường về xứ Ga-li-lê.

44 Chính Chúa đã xác nhận rằng nhà tiên tri chẳng được quê hương mình tôn trọng.

45 Đến nơi, Ngài được người Ga-li-lê niềm nở tiếp đón, vì họ có về Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua và chứng kiến những việc Ngài đã làm.

46 Chúa lại vào làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, là nơi Chúa đã hóa nước thành rượu.

47 Một viên chức có con trai đau nặng gần chết, nghe tin Chúa Giê-xu từ Giu-đê về Ga-li-lê, vội vã

đến nài nỉ Chúa Giê-xu xuống thành Ca-bê-na-um chữa bệnh cho con.

⁴⁸ Chúa Giê-xu hỏi: “Nếu không nhìn thấy phép lạ, các ông chẳng bao giờ tin Ta.”

⁴⁹ Viên chức khấn khoản: “Thưa Chúa, xin Chúa đến trước khi con tôi chết.”

⁵⁰ Chúa Giê-xu phán với ông: “Hãy về đi. Con ông sẽ sống!” Ông tin lời Chúa Giê-xu và tất tả về nhà.

⁵¹ Giữa đường, gặp người nhà đến báo tin con trai đã lành bệnh.

⁵² Ông hỏi họ con trai ông hết đau vào khi nào, họ thưa: “Trưa hôm qua, vào lúc một giờ, cơn sốt dứt hẳn!”

⁵³ Ông nhận ra đúng vào giờ ấy Chúa Giê-xu phán: “Con ông sẽ sống.” Ông và cả gia đình đều tin nhận Chúa Giê-xu.

⁵⁴ Đó là phép lạ thứ nhì Chúa Giê-xu làm tại xứ Ga-li-lê, sau chuyển đi Giu-đê.

5

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khuyết Tật

¹ Sau đó, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem dự một kỳ lễ của người Do Thái.

² Trong thành, gần Cửa Chiên, có ao Bê-tết-đa, chung quanh ao có năm vòm cổng.

³ Rất đông người bệnh tật như què, tàn tật, và tê liệt nằm chờ chung quanh ao.*

---

* **5:3** Vài bản cũ thêm câu: *3b Họ chờ nước giao động để nhảy xuống ao, 5:4 vì tin rằng thỉnh thoảng một thiên sứ của Chúa xuống khuấy động mặt nước. Lúc ấy người nào xuống ao đầu tiên, dù mắc bệnh gì cũng được lành*

⁵ Trong số người bệnh, có một người bệnh đã ba mươi tám năm.

⁶ Chúa Giê-xu nhìn thấy, biết anh mắc bệnh kinh niên, nên Ngài hỏi: “Anh muốn được lành không?”

⁷ Người bệnh đáp: “Thưa ông, chẳng có ai đưa tôi xuống ao khi nước động. Lúc tôi đến nơi, đã có người xuống trước tôi rồi!”

⁸ Chúa Giê-xu phán: “Hãy đứng lên, vác đệm đi về nhà!”

⁹ Người bệnh tức khắc được lành, cuốn đệm mang đi. Hôm ấy nhằm ngày Sa-bát.

¹⁰ Người Do Thái ngăn anh lại. Họ nói với người được chữa lành: “Anh không được làm gì trong ngày Sa-bát! Luật không cho phép anh mang đệm đi như thế!”

¹¹ Nhưng anh đáp: “Chính người chữa bệnh cho tôi đã nói: ‘Hãy vác đệm và đi.’ ”

¹² Họ nói: “Ai dám bảo anh như thế?”

¹³ Nhưng anh không biết người chữa bệnh cho mình là ai, vì Chúa Giê-xu đã đi lẩn vào đám đông.

¹⁴ Một lúc sau, Chúa Giê-xu tìm anh trong Đền Thờ và phán: “Đã lành bệnh rồi; từ nay anh đừng phạm tội nữa, để khỏi sa vào tình trạng tệ thảm hơn trước.”

¹⁵ Anh liền đi báo cho các nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa Giê-xu đã chữa bệnh cho anh.

Chúa Giê-xu Công Bố Ngài Là Con Đức Chúa Trời

¹⁶ Do đó, các nhà lãnh đạo Do Thái hạch tội Chúa Giê-xu vì đã vi phạm luật lệ ngày Sa-bát

17 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Trước nay, Cha Ta luôn luôn làm việc thiện, Ta cũng làm việc thiện như Ngài.”

18 Các nhà lãnh đạo Do Thái càng muốn giết Chúa. Vì chẳng những Chúa vi phạm ngày Sa-bát, Ngài còn gọi Đức Chúa Trời là Cha, chứng tỏ mình bình đẳng với Đức Chúa Trời.

19 Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Ta quả quyết với các ông, Con không thể tự mình làm việc gì. Con chỉ làm những việc Con thấy Cha làm. Bất kỳ Cha làm việc gì, Con cũng làm như thế.

20 Cha yêu Con, chỉ dẫn cho Con mọi điều Cha làm. Đúng vậy, Cha sẽ chỉ cho Con những việc kỳ diệu hơn việc chữa lành người bệnh này. Các ông sẽ kinh ngạc vô cùng.

21 Như Cha đã kêu người chết sống lại, thì người nào Con muốn, Con cũng sẽ cho họ sống lại.

22 Cha không xét xử một ai. Vì đã giao trọn quyền xét xử cho Con,

23 để mọi người biết tôn kính Con cũng như tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con cũng không tôn kính Cha, là Đấng sai Con xuống đời.

24 Ta quả quyết với các ông, ai nghe lời Ta mà tin Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta thì được sự sống vĩnh cửu. Người ấy không bị kết tội, nhưng đã thoát chết mà vào cõi sống.

25 Tôi nhấn mạnh đã đến lúc người chết nghe tiếng gọi của Ta—tức tiếng gọi của Con Đức Chúa Trời. Người nào lảng lòng nghe sẽ được sống.

26 Cha là Nguồn Sống, nên Con Ngài cũng là Nguồn Sống.

27 Cha đã giao quyền xét xử loài người cho Con, vì Ngài là Con Người.†

28 Đừng ngạc nhiên! Sắp đến giờ mọi người chết nằm dưới mộ sẽ nghe tiếng gọi của Con Đức Chúa Trời,

29 và bước ra khỏi mộ. Người làm điều thiện sống lại để được sống mãi còn người làm ác sống lại để chịu hình phạt.

30 Ta không thể tự mình làm điều gì. Ta chỉ xét xử theo điều Ta đã nghe nơi Đức Chúa Trời. Vì thế, Ta xét xử công minh, vì Ta không theo ý mình, nhưng theo ý Đấng đã sai Ta.”

Nhân Chứng cho Chúa Giê-xu

31 “Nếu Ta tự làm chứng cho mình, các ông cho là không đáng tin.

32 Nhưng có Đấng khác làm chứng cho Ta, Ta chắc chắn lời chứng của Đấng ấy về Ta là thật.

33 Các ông đã cử người đến tra hỏi Giăng Báp-tít, và Giăng đã làm chứng về sự thật về Ta.

34 Tuy Ta không cần nhờ lời chứng của người nào, nhưng Ta nhắc đến Giăng để các ông tin và được cứu.

35 Giăng như bó đuốc thấp sáng một thời gian, và các ông tạm vui hưởng ánh sáng ấy.

36 Nhưng Ta còn có bằng chứng cao trọng hơn lời chứng của Giăng—sự giảng dạy của Ta và

---

† 5:27 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

phép lạ của Ta. Cha đã giao những việc cho Ta thực hiện, và các việc ấy chứng tỏ Cha đã sai Ta.

³⁷ Chính Cha cũng làm chứng cho Ta. Các ông chẳng hề nghe tiếng phán của Ngài, cũng chưa bao giờ nhìn thấy mặt Ngài,

³⁸ các ông không vâng giữ lời Ngài trong lòng, vì các ông không tin Ta—Đấng Ngài đã sai đến.

³⁹ Các ông tra cứu Thánh Kinh vì tưởng nhờ cố gắng học hỏi mà được sự sống vĩnh cửu. Chính Thánh Kinh cũng làm chứng về Ta!

⁴⁰ Nhưng các ông không muốn đến với Ta để nhận sự sống.

⁴¹ Ta không cần các ông ca tụng,

⁴² vì Ta biết các ông chẳng có lòng kính mến Đức Chúa Trời.

⁴³ Ta nhân danh Cha đến đây, nhưng các ông không tiếp nhận Ta. Ngược lại, các ông sẵn sàng hoan nghênh người không được Đức Chúa Trời sai phái.

⁴⁴ Các ông tin Ta sao được! Vì các ông vẫn thích đề cao người khác, để rồi họ đáp lễ ca tụng các ông, chứ không lưu ý đến lời khen chê của Đức Chúa Trời.

⁴⁵ Các ông đừng tưởng Ta sẽ tố cáo các ông trước mặt Cha. Môi-se sẽ tố cáo các ông! Phải, chính Môi-se, người các ông đặt hy vọng.

⁴⁶ Nếu các ông tin Môi-se, các ông cũng tin Ta, vì Môi-se đã viết về Ta.

⁴⁷ Nhưng các ông không tin lời Môi-se, làm sao tin lời nói của Ta?"

6

Chúa Giê-xu Đãi Ăn cho Năm Nghìn Người

¹ Sau đó, Chúa Giê-xu xuống thuyền qua bên kia biển Ga-li-lê, cũng gọi là biển Ti-bê-ri-át.

² Một đoàn dân đông theo Chúa vì được xem Chúa làm phép lạ, chữa lành bệnh tật.

³ Chúa Giê-xu lên một ngọn đồi, ngồi giữa các môn đệ.

⁴ (Hôm ấy gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái.)

⁵ Chúa Giê-xu nhìn đoàn dân đông đảo đang chen chúc nhau đến gần. Quay sang Phi-líp, Chúa hỏi: “Chúng ta mua thức ăn tại đâu để đãi dân chúng?”

⁶ Chúa chỉ muốn thử Phi-líp, vì Ngài biết Ngài sẽ làm gì.

⁷ Phi-líp thưa: “Nếu chúng ta làm việc cả tháng, chúng ta cũng không đủ tiền* để chia cho mỗi người một ít.”

⁸ Sứ đồ Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rô, thưa:

⁹ “Có cậu bé đem theo năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá. Nhưng chẳng thấm gì với đoàn dân đông đảo này!”

¹⁰ Chúa Giê-xu phán: “Hãy bảo mọi người ngồi xuống.” Mọi người chia nhau ngồi trên các bãi cỏ. (Riêng số đàn ông đã lên đến 5.000).

¹¹ Chúa Giê-xu cầm bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời và chia cho mỗi người, rồi đem cá phân phát. Ai muốn ăn bao nhiêu tùy thích.

---

* **6:7** Bản Hy Lạp “Hai trăm ê-na-ri” (1 ê-na-ri tương đương một ngày công)

12 Khi dân chúng no nê rồi, Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: “Hãy đi nhặt những mẩu bánh còn thừa, đừng bỏ phí!”

13 Họ đi lượm những mẩu vụn của năm ổ bánh mà người ta ăn còn thừa, đựng đầy mười hai giỏ.

14 Dân chúng thấy phép lạ Chúa làm, họ bảo nhau: “Ngài đúng là Nhà Tiên Tri chúng ta đang mong đợi.”†

15 Chúa Giê-xu thấy họ sắp tạo áp lực đưa Ngài lên làm vua, Chúa liền đi lên núi một mình.

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước

16 Chiều hôm ấy, các môn đệ của Chúa Giê-xu đến bờ biển chờ Ngài.

17 Trời đã tối mà Chúa Giê-xu vẫn chưa đến. Họ xuống thuyền, định sang thành Ca-bê-na-um.

18 Mặt biển nổi sóng vì gió thổi mạnh.

19 Chèo đi được ba hay bốn dặm,‡ bỗng các môn đệ thấy Chúa Giê-xu đi trên mặt nước đến gần thuyền. Họ đều khiếp sợ,

20 nhưng Chúa gọi họ: “Đừng sợ. Ta đây!”

21 Lúc ấy, họ mới dám mời Chúa lên thuyền, và lập tức con thuyền cập bến đúng nơi họ muốn đi.

Chúa Giê-xu, Bánh Hằng sống

22 Sáng hôm sau, đoàn dân bên kia bờ biển nhìn sang, chỉ thấy chiếc thuyền của các môn đệ, vì lúc thuyền rời bến, không có Chúa Giê-xu đi theo.

---

† 6:14 Xem Phục 18:15,18; Mal 4:5-6   ‡ 6:19 Nt 25 hoặc 30 éch-ta-đơ; khoảng 4,6 hay 5,5 km

²³ Lúc ấy, có mấy chiếc thuyền từ cảng Ti-bê-ri-át đến đậu gần nơi Chúa đãi dân chúng ăn bánh hôm trước.

²⁴ Thấy bên bờ này không có Chúa Giê-xu, các môn đệ Chúa cũng đã đi rồi, đoàn dân xuống thuyền qua Ca-bê-na-um tìm Ngài.

²⁵ Gặp Chúa bên bờ biển, họ hỏi: “Thầy đến đây bao giờ?”

²⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với anh chị em, anh chị em tìm Ta không phải vì tin Ta sau khi thấy Ta làm phép lạ, nhưng vì được ăn bánh no nê thỏa thích.

²⁷ Đừng nhọc công tìm kiếm thức ăn dễ hư nát. Nhưng hãy cất công tìm kiếm sự sống vĩnh cửu mà Con Người ban cho anh chị em. Chính vì mục đích ấy mà Đức Chúa Trời là Cha đã ấn chứng cho.”

²⁸ Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì cho đẹp ý Đức Chúa Trời?”

²⁹ Chúa Giê-xu đáp: “Anh chị em chỉ làm một việc Đức Chúa Trời muốn: Tin Đấng mà Ngài đã sai đến.”

³⁰ Họ thắc mắc: “Thầy làm phép lạ gì cho chúng tôi thấy, rồi chúng tôi mới tin Thầy. Thầy có thể làm gì?”

³¹ Tổ phụ chúng tôi đã ăn bánh ma-na trong hành trình xuyên hoang mạc! Như Thánh Kinh đã ghi: ‘Môi-se cho họ ăn bánh từ trời.’”

³² Chúa Giê-xu giải thích: “Ta quả quyết với anh chị em, không phải Môi-se cho anh chị em

bánh từ trời. Chính Cha Ta đã làm. Ngày nay, Ngài đã cho anh chị em bánh thật từ trời.

³³ Bánh thật của Đức Chúa Trời là Đấng từ trời xuống và ban cho nhân loại sự sống vĩnh cửu.”

³⁴ Họ yêu cầu: “Thưa Thầy, xin Thầy cho chúng tôi bánh ấy hằng ngày.”

³⁵ Chúa Giê-xu đáp: “Ta là Bánh Hằng Sống. Ai đến cùng Ta chẳng bao giờ đói. Ai tin Ta chẳng bao giờ khát.

³⁶ Nhưng anh chị em không tin Ta dù anh chị em đã thấy Ta.

³⁷ Vậy nên, người nào Cha dành cho Ta sẽ đến với Ta và Ta chẳng bao giờ xua đuổi họ.

³⁸ Vì Ta từ trời xuống, không phải để làm theo ý mình, nhưng để thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.

³⁹ Và đây là ý muốn của Đức Chúa Trời, Ta sẽ không làm mất một người nào trong những người Ngài giao cho Ta, nhưng cho họ sống lại trong ngày cuối cùng.

⁴⁰ Vì ý muốn của Cha Ta là những người thấy Con và tin Ngài đều được sự sống vĩnh cửu và được sống lại trong ngày cuối cùng.”

⁴¹ Người Do Thái lẩm bẩm trách Chúa vì Ngài nói: “Ta là Bánh từ trời xuống.”

⁴² Họ nói: “Ông ấy chẳng phải là Giê-xu, con trai của Giô-sép sao? Chúng ta đều biết cha và mẹ của ông ấy. Thế mà ông ấy dám nói: ‘Ta từ trời xuống’ sao?”

⁴³ Chúa Giê-xu nói với họ: “Hãy thôi phàn nàn về những gì Ta nói.

44 Chẳng một người nào đến với Ta nếu không được Cha Ta thu hút. Người đến với Ta sẽ được Ta cho sống lại trong ngày cuối cùng.

45 Như có viết trong Thánh Kinh: ‘Họ sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ.’* Hễ ai nghe lời Cha và chịu Ngài dạy dỗ đều đến với Ta.

46 (Chẳng có người nào nhìn thấy Cha, ngoại trừ Ta, Người được Đức Chúa Trời sai đến, đã thấy Ngài.)

47 Tôi quả quyết với anh chị em, ai tin Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu.

48 Phải, Ta là Bánh Hằng Sống!

49 Tổ phụ anh chị em ăn bánh ma-na trong hoang mạc rồi cũng chết.

50 Ai ăn Bánh từ trời xuống, chẳng bao giờ chết.

51 Ta là Bánh Hằng Sống từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ được sự sống đời đời; Bánh cứu sống nhân loại chính là thân thể Ta.”

52 Người Do Thái cãi nhau: “Làm sao ông này cắt thịt mình cho chúng ta ăn được?”

53 Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta quả quyết với anh chị em, nếu không ăn thịt và uống máu của Con Người, anh chị em không có sự sống thật.

54 Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu; Ta sẽ khiến người ấy sống lại trong ngày cuối cùng.

55 Vì thịt Ta là thức ăn thật, máu Ta là nước uống thật.

---

* 6:45 Ysai 54:13

56 Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta là người sống trong Ta và Ta sống trong người ấy.

57 Như Cha Hằng sống là Đấng sai Ta xuống đời làm Nguồn Sống cho Ta; cũng vậy, Ta cũng làm Nguồn Sống cho người nào tiếp nhận Ta.

58 Ta là Bánh thật từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ không chết như tổ phụ của anh chị em (dù họ đã ăn bánh ma-na) nhưng sẽ được sống đời đời.”

59 Chúa giảng dạy những lời ấy trong hội đường Do Thái tại Ca-bê-na-um.

Nhiều Môn Đệ Bỏ Chúa Giê-xu

60 Nhiều môn đệ phàn nàn: “Lời dạy này khó quá. Ai có thể chấp nhận được?”

61 Nghe các môn đệ than phiền, Chúa Giê-xu liền hỏi: “Các con bất mãn vì những lời Ta dạy sao?”

62 Các con sẽ nghĩ thế nào nếu thấy Con Người trở về thiên đàng?

63 Chúa Thánh Linh ban sự sống mới. Xác thịt chẳng làm chi được. Lời Ta dạy biểu hiện Chúa Thánh Linh và đầy sức sống.

64 Nhưng trong các con vẫn có người ngoan cố không tin Ta.” (Vì Chúa Giê-xu biết từ đầu ai cứng cõi không tin, và Ngài biết ai sẽ phản Ngài.)

65 Chúa dạy tiếp: “Vì thế Ta đã bảo các con, nếu Cha Ta không cho, chẳng ai đến cùng Ta được.”

66 Từ đó, nhiều môn đệ bỏ cuộc, không theo Ngài nữa.

⁶⁷ Chúa Giê-xu hỏi mười hai sứ đồ: “Còn các con muốn bỏ Ta không?”

⁶⁸ Si-môn Phi-e-rơ thưa: “Thưa Chúa, chúng con sẽ đi theo ai? Chúa đem lại cho chúng con Đạo sống vĩnh cửu.

⁶⁹ Chúng con tin và biết Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.”

⁷⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Ta lựa chọn có mười hai người thân tín, mà một người đã thành ác quỷ.”

⁷¹ Chúa muốn nói về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-môn, một trong mười hai sứ đồ, người sẽ phản Chúa sau này.

7

Chúa Giê-xu và Các Em của Ngài

¹ Sau đó, Chúa Giê-xu đi thăm khắp xứ Ga-li-lê. Chúa không muốn qua xứ Giu-đê, vì các nhà lãnh đạo Do Thái đang tìm giết Ngài.

² Lúc ấy lễ Lều Tạm của người Do Thái gần đến,

³ các em trai của Chúa Giê-xu nói với Ngài: “Anh nên qua xứ Giu-đê, cho các môn đệ anh chứng kiến phép lạ của anh!

⁴ Muốn được danh tiếng, đâu cần lẩn tránh giấu giếm! Nếu anh muốn làm việc lớn, cứ ra mặt cho thiên hạ biết rõ!”

⁵ Ngay cả các em của Chúa cũng chưa tin Ngài.

⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Chưa đến giờ anh qua đó, còn các em đi lúc nào cũng được.

⁷ Người ta không thể ghét các em, nhưng họ ghét anh vì anh tố cáo tội ác của họ.

⁸ Các em cứ đi dự lễ. Anh chưa đi vì chưa phải lúc.”

⁹ Nói chuyện xong, Chúa Giê-xu vẫn ở lại xứ Ga-li-lê.

Chúa Giê-xu Giảng Dạy Giữa Đền Thờ

¹⁰ Khi các em Ngài đã đi dự lễ, Chúa Giê-xu cũng kín đáo lên đường, tránh sự dòm ngó của mọi người.

¹¹ Các nhà lãnh đạo Do Thái tìm Chúa trong kỳ lễ và hỏi xem có ai trông thấy Ngài không.

¹² Dân chúng thì thầm bàn tán về Chúa. Có người nói: “Ông ấy thật là nhân đức,” người khác bảo: “Không, ông ấy chỉ khéo mị dân!”

¹³ Tuy nhiên, không ai dám công khai nói về Chúa vì sợ các nhà lãnh đạo Do Thái.

¹⁴ Đến giữa kỳ lễ, Chúa Giê-xu xuất hiện trong Đền Thờ và bắt đầu giảng dạy.

¹⁵ Dân chúng ngạc nhiên hỏi nhau: “Ông này có được học đâu, sao mà uyên bác thế?”

¹⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Ta không đặt ra những lời này. Đó là lời Đức Chúa Trời, Đấng sai Ta xuống trần gian.

¹⁷ Người nào sẵn lòng làm theo ý muốn Đức Chúa Trời hẳn biết lời Ta dạy là của Đức Chúa Trời hay của Ta.

¹⁸ Người trình bày tư tưởng riêng chỉ mong người đời ca tụng, còn người tìm vinh dự cho Đấng sai mình mới đúng là người tốt và chân thật.

19 Môi-se đã ban hành luật pháp cho các người, nhưng chẳng một ai vâng giữ! Sao các người lại nói Ta phạm luật và tìm cách giết Ta?"

20 Dân chúng không hiểu, vội trả lời: "Ông bị quỷ ám rồi sao? Có ai tìm giết ông đâu?"

21 Chúa Giê-xu đáp: "Ta đã làm một phép lạ trong ngày Sa-bát, các người đều kinh ngạc.

22 Chính các người theo lệnh Môi-se cắt bì cho con cháu vào ngày Sa-bát. (Thật ra tục lệ ấy đã có từ thời các tổ tiên, không phải đến đời Môi-se mới có).

23 Nếu các người cắt bì vào ngày Sa-bát để khỏi phạm luật Môi-se, tại sao các người nổi giận khi Ta chữa lành cho một người bệnh trong ngày Sa-bát?

24 Các người đừng phê phán hời hợt, nhưng phải lấy công tâm mà xét cho thật công bằng."

Có Phải Chúa Giê-xu Là Đấng Mết-si-a?

25 Trong số người sống ở Giê-ru-sa-lem, có người hỏi: "Có phải đây là người mà các cấp lãnh đạo đang tìm giết không?"

26 Sao họ để yên cho ông ấy giảng dạy công khai như thế? Không lẽ các cấp lãnh đạo thừa nhận ông là Đấng Mết-si-a sao?

27 Vô lý! Vì chúng ta biết ông này đến từ đâu. Khi Đấng Mết-si-a đến, Ngài chỉ đơn giản xuất hiện; không một ai biết Ngài đến từ đâu."

28 Lúc ấy Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong Đền Thờ. Ngài lớn tiếng tuyên bố: "Phải, các người biết Ta, các người biết Ta từ đâu đến. Tuy nhiên, không phải Ta tự ý xuống đời, nhưng

Đấng sai Ta là Nguồn Chân Lý, các người chẳng biết Ngài.

²⁹ Còn Ta biết Ngài, vì Ta từ Ngài mà ra và Ngài đã sai Ta đến.”

³⁰ Các nhà lãnh đạo lại tìm cách bắt Chúa, nhưng không ai tra tay trên Ngài vì giờ Ngài chưa đến.

³¹ Nhiều người trong đoàn dân tại Đền Thờ tin Chúa. Họ nói: “Đấng Mết-si-a chúng ta đang mong đợi có làm nhiều phép lạ hơn Người này không?”

³² Phái Pha-ri-si nghe dân chúng bàn tán về Chúa liền hợp với các thầy trưởng tế sai cảnh vệ Đền Thờ đi bắt Chúa Giê-xu.

³³ Chúa nói với họ: “Ta còn ở đây với các người một thời gian ngắn, rồi Ta sẽ về với Đấng đã sai Ta.

³⁴ Lúc ấy các người có tìm Ta cũng không gặp. Vì các người không thể đến nơi Ta ở.”

³⁵ Các nhà lãnh đạo Do Thái bảo nhau: “Ông ấy đi đâu mà tìm không được? Hay ông ấy định ra nước ngoài giảng đạo cho người Do Thái di cư hoặc truyền giáo cho người Hy Lạp?”

³⁶ Câu: ‘Các người có tìm Ta cũng không gặp,’ và ‘Các người không thể đến nơi Ta ở’ có ẩn ý gì?”

Chúa Giê-xu Hứa Ban Nước Hằng Sống

³⁷ Ngày cuối trong kỳ lễ là ngày long trọng nhất, Chúa Giê-xu đứng lên, lớn tiếng kêu gọi: “Người nào khát hãy đến với Ta mà uống.

38 Người nào tin Ta sẽ được các mạch nước hằng sống tuôn trào không dứt trong lòng, đúng như Thánh Kinh đã chép.”

39 (Chúa ngụ ý nói về Chúa Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ tiếp nhận vào lòng. Lúc ấy Chúa Thánh Linh chưa giáng xuống vì Chúa Giê-xu chưa được vinh quang).

Chia Rẽ và Sự Vô Tín

40 Nghe Chúa kêu gọi, trong dân chúng có nhiều người nhìn nhận: “Ông ấy đúng là nhà tiên tri.”*

41 Người khác nói: “Đây chính là Đấng Mết-si-a.” Nhưng một số khác thắc mắc: “Đấng Mết-si-a sao quê quán ở Ga-li-lê?”

42 Thánh Kinh chẳng dạy rõ Đấng Mết-si-a thuộc dòng dõi Đa-vít, quê ở Bết-lê-hem, là làng mà Vua Đa-vít đã sinh ra sao?”†

43 Dân chúng chia rẽ nhau vì Chúa.

44 Có mấy người định bắt Chúa nhưng không ai đụng đến Ngài được.

45 Các tuần cảnh Đền Thờ quay về tay không. Các thầy trưởng tế và các thầy Pha-ri-si hỏi: “Sao không giải nó về đây?”

46 Họ thưa: “Chúng tôi chưa bao giờ nghe ai giảng dạy tuyệt diệu như ông ấy!”

47 Mấy thầy Pha-ri-si bực tức: “Các anh cũng bị mê hoặc nữa sao?”

48 Các anh thấy có ai trong giới lãnh đạo và phái Pha-ri-si tin theo nó không?

---

* 7:40 Xem Phục 18:15,18; Mal 4:5-6 † 7:42 Xem Mi 5:2

49 Chỉ có đám dân dốt đặc không biết gì về luật pháp tin theo nó mà thôi. Đức Chúa Trời sẽ nguyên rửa họ!”

50 Ni-cô-đem, một người trong giới lãnh đạo, trước đây có đến yết kiến Chúa Giê-xu, phát biểu:

51 “Theo pháp luật, chúng ta không có quyền kết án ai trước khi thẩm vấn điều tra cẩn thận.”

52 Nhưng họ cãi lại: “Ông cũng là người Ga-li-lê sao? Hãy khảo cứu tìm tòi đi, chẳng có nhà tiên tri nào xuất thân từ Ga-li-lê cả!”

53 Cuộc họp giải tán, ai nấy đều trở về nhà mình.

8

Thiếu Phụ Ngoại Tình Bị Bắt

1 Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu nghỉ đêm.

2 Mới rạng đông, Chúa đã trở lại Đền Thờ. Dân chúng kéo nhau đến gần, Ngài ngồi xuống dạy dỗ họ.

3 Chúa đang giảng dạy, các thầy dạy luật và Pha-ri-si dẫn đến một thiếu phụ bị bắt về tội ngoại tình, để chị đứng trước đám đông.

4 Họ chất vấn Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chị này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình.

5 Theo luật Môi-se, người ngoại tình phải bị ném đá xử tử. Còn Thầy nghĩ sao?”

6 Họ cố ý gài bẫy để tìm lý do tố cáo Ngài, nhưng Chúa Giê-xu cúi xuống, lấy ngón tay viết trên mặt đất.

⁷ Họ cứ hỏi mãi, Chúa đứng dậy và trả lời: “Trong các ông, người nào vô tội hãy ném đá chị ấy trước đi!”

⁸ Chúa lại cúi xuống viết trên mặt đất.

⁹ Nghe câu ấy, họ lần lượt bỏ đi, người lớn tuổi đi trước cho đến khi chỉ còn một mình Chúa Giê-xu với thiếu phụ đó.

¹⁰ Chúa Giê-xu đứng lên hỏi: “Này chị, họ đi đâu hết cả? Không có ai lên án chị sao?”

¹¹ Chị đáp: “Thưa Chúa, không ai cả.”

Chúa Giê-xu ôn tồn: “Ta cũng không lên án con đâu. Con về đi, từ nay đừng phạm tội nữa!”

Chúa Giê-xu, Nguồn Sáng của Thế Giới

¹² Sau đó, Chúa Giê-xu dạy dân chúng: “Ta là nguồn sáng cho nhân loại. Người nào theo Ta, sẽ không quờ quạng trong bóng tối, nhưng có ánh sáng sự sống soi đường.”

¹³ Các thầy Pha-ri-si bắt bẻ: “Thầy tự khoa trương thì ai tin được!”

¹⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Dù Ta tự làm chứng, lời chứng ấy vẫn xác thực, vì Ta biết rõ Ta từ đâu đến, và sẽ về đâu, còn các ông chẳng biết gì về Ta cả.”

¹⁵ Các ông dựa theo bề ngoài mà phê phán, còn Ta hiện giờ không kết án ai.

¹⁶ Nhưng nếu cần phê phán, Ta luôn luôn xét xử đúng sự thật, vì Cha là Đấng sai Ta xuống trần gian vẫn ở với Ta.

¹⁷ Theo luật các ông, lời chứng giống nhau của hai người được nhận là xác thực.

18 Ta làm chứng và Cha là Đấng sai Ta cũng làm chứng cho Ta.”

19 Họ hỏi: “Cha Thầy ở đâu?”

Chúa Giê-xu đáp: “Các ông không biết Ta, cũng chẳng biết Cha Ta. Nếu các ông biết Ta, hẳn sẽ biết Cha Ta.”

20 Chúa Giê-xu dạy những lời ấy tại kho bạc của Đền Thờ. Nhưng không ai dám bắt Chúa vì giờ Ngài chưa đến.

Những Người Không Tin

21 Chúa Giê-xu lại phán với họ: “Khi Ta ra đi, các ông sẽ tìm kiếm Ta và sẽ chết trong tội lỗi mình, nhưng các ông không thể tìm đến nơi Ta đi.”

22 Họ thắc mắc: “Ông ấy đi tự tử sao? Ông ấy có ý gì khi nói: ‘Các ông không thể đến nơi Ta đi?’”

23 Chúa Giê-xu tiếp tục: “Các ông sinh ra từ dưới đất; còn Ta từ trời xuống. Các ông thuộc trần gian; nhưng Ta không thuộc trần gian.

24 Đó là tại sao Ta nói các ông sẽ chết trong tội lỗi mình; nếu các ông không tin Ta là Đấng đó, các ông sẽ chết trong tội lỗi mình.”

25 Họ lại hỏi: “Vậy, Thầy là ai?”

Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã xác nhận nhiều lần.

26 Đáng lẽ Ta nói nhiều điều và lên án các ông, nhưng Ta chỉ truyền lại những điều Ta nghe Đấng sai Ta phán dạy, vì Ngài là nguồn chân lý.”

27 Họ vẫn không hiểu Ngài đang nói về Cha Ngài.

28 Chúa Giê-xu tuyên bố: “Khi các ông treo Con Người* trên cây thập tự, các ông sẽ biết Ta là ai. Ta không tự ý làm việc gì, nhưng chỉ nói những điều Cha đã dạy Ta.

29 Đấng sai Ta vẫn ở với Ta, không bao giờ để Ta cô đơn, vì Ta luôn luôn làm vui lòng Ngài.”

30 Nghe Chúa giảng dạy, nhiều người tin Ngài.

Chúa Giê-xu và Áp-ra-ham

31 Chúa Giê-xu nói với dân chúng là những người tin Ngài: “Nếu các con tiếp tục vâng lời Ta dạy, các con mới thật là môn đệ Ta.

32 Các con sẽ biết chân lý và chân lý sẽ giải cứu các con.”

33 Họ nói: “Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham, không bao giờ làm nô lệ ai, sao Thầy nói chúng tôi được giải thoát?”

34 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các người, người nào phạm tội là nô lệ của tội lỗi.

35 Thân phận nô lệ rất bấp bênh, tạm bợ, khác hẳn địa vị vững vàng của con cái trong gia đình.

36 Nếu được Con Đức Chúa Trời giải thoát, các người mới thật sự được tự do.

37 Vẫn biết các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người lại tìm cách giết Ta vì lời Ta dạy không lọt vào tai, vào lòng các người.

38 Ta chỉ nói những điều Cha Ta dạy bảo, còn các người làm những điều học với cha mình.”

39 Họ cãi: “Cha chúng tôi là Áp-ra-ham!”

---

* **8:28** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

Chúa Giê-xu đáp: “Nếu đúng là con cháu Áp-ra-ham, các người phải hành động như Áp-ra-ham.

⁴⁰ Nhưng các người đang tìm cách giết Ta chỉ vì Ta trình bày chân lý Ta đã nghe nơi Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham đâu có làm việc đó!

⁴¹ Thật cha nào con nấy, thấy việc con làm người ta biết ngay được cha. Các người làm những việc cha mình thường làm.”

Họ cãi: “Chúng tôi đâu phải con hoang! Chúng tôi chỉ có một Cha là Đức Chúa Trời.”

⁴² Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Đức Chúa Trời là Cha các người, các người đã yêu mến Ta, vì Ta từ Đức Chúa Trời đến đây. Đức Chúa Trời sai Ta, chứ Ta không tự ý đến.

⁴³ Sao các người không chịu hiểu những điều Ta nói? Vì các người không thể nghe lời Ta!

⁴⁴ Các người là con của quỷ vương nên chỉ thích làm những điều nó muốn. Từ ban đầu nó đã giết người và chối bỏ chân lý, vì trong nó chẳng có gì chân thật. Nó nói dối theo bản tính tự nhiên, vì nó là kẻ nói dối và cha của mọi người nói dối.

⁴⁵ Vì thế, khi Ta nói thật, các người không tin Ta.

⁴⁶ Có ai trong các người kết tội Ta được không? Ta đã nói thật, sao các người không chịu tin Ta?

⁴⁷ Con cái Đức Chúa Trời luôn luôn nghe lời Đức Chúa Trời. Các người không chịu nghe theo lời Đức Chúa Trời chỉ vì các người không phải là con cái Ngài.”

48 Người Do Thái nhểch mắng Chúa: “Thầy là người Sa-ma-ri bị quỷ ám, không đúng sao?”

49 Chúa Giê-xu đáp: “Ta không bị quỷ ám, nhưng Ta chúc tụng Cha Ta, còn các người sỉ nhục Ta.

50 Ta không tìm vinh dự cho mình, nhưng Đức Chúa Trời ban vinh dự và quyền xét xử cho Ta.

51 Ta nói quả quyết, ai vâng giữ lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!”

52 Người Do Thái bực tức: “Rõ ràng Thầy bị quỷ ám. Ngay đến Áp-ra-ham và các nhà tiên tri cũng chết, thế mà Thầy dám nói: ‘Ai vâng giữ lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!’

53 Liệu Thầy lớn hơn Áp-ra-ham, tổ phụ chúng tôi là người đã chết sao? Thầy tài giỏi hơn các nhà tiên tri đã qua đời sao? Thầy nghĩ mình là ai?”

54 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta tự đề cao thì chẳng vinh quang gì. Nhưng Cha Ta ban vinh dự cho Ta. Các người nói: ‘Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi,’

55 nhưng các người không biết Ngài. Còn Ta biết Ngài. Nếu nói Ta không biết Ngài, là Ta nói dối như các người! Nhưng Ta biết Ngài và vâng giữ lời Ngài.

56 Áp-ra-ham, tổ phụ các người rất hân hoan khi biết được thời kỳ Ta xuống đời. Người biết trước nên vô cùng mừng rỡ.”

57 Người Do Thái mỉa mai: “Thầy chưa đầy năm mươi tuổi mà đã thấy Áp-ra-ham!”

58 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các người, trước khi Áp-ra-ham ra đời đã có Ta!”

59 Họ lượm đá định ném Chúa. Nhưng Chúa Giê-xu tránh mặt họ và rời khỏi Đền Thờ.

9

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị từ lúc Sơ Sinh

¹ Đang đi, Chúa Giê-xu gặp một người khiếm thị từ lúc sơ sinh.

² Các môn đệ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, vì tội của ai mà anh này từ lúc mới sinh đã mù lòa như thế? Tội của anh hay của cha mẹ anh?”

³ Chúa Giê-xu đáp: “Không phải vì tội của ai cả! Đức Chúa Trời muốn dùng anh này để chứng tỏ quyền năng siêu việt của Ngài.

⁴ Khi còn ban ngày Ta phải làm những việc Cha Ta giao thác; trong đêm tối không còn cơ hội làm việc nữa.

⁵ Khi còn ở trần gian, Ta là Nguồn Sáng cho nhân loại.”

⁶ Nói xong Chúa nhổ nước bọt xuống đất, hòa bùn thoa vào mắt người khiếm thị.

⁷ Ngài phán: “Hãy xuống ao Si-lô rửa mắt cho sạch” (chữ Si-lô có nghĩa là “được sai đi”). Người khiếm thị đi rửa, trở về liền được sáng mắt!

⁸ Hàng xóm láng giềng và người quen biết anh hành khất khiếm thị đều kinh ngạc hỏi nhau: “Đây có phải là người thường ngồi ăn xin không?”

⁹ Vài người nói chính là anh ấy, người khác lại bảo: “Không phải đâu, chỉ trông giống anh ấy thôi!”

Nhưng người ăn xin lên tiếng xác nhận: “Tôi là người đó!”

¹⁰ Họ hỏi: “Làm sao mắt anh được lành?”

¹¹ Anh đáp: “Một người tên Giê-xu đã hòa bùn xúc mắt tôi và bảo tôi đi rửa dưới ao Si-lô. Tôi vâng lời đến đó rửa nên thấy được!”

¹² Họ lại hỏi: “Ông ấy đâu rồi?”

Anh đáp: “Tôi không biết.”

¹³ Họ dắt anh đến trình các thầy Pha-ri-si,

¹⁴ vì Chúa Giê-xu hòa bùn mở mắt cho anh nhằm ngày Sa-bát.

¹⁵ Các thầy Pha-ri-si cũng hỏi anh tại sao mắt được lành. Anh thưa: “Ông ấy thoa bùn vào mắt tôi, tôi rửa đi thì thấy được!”

¹⁶ Các thầy Pha-ri-si nói: “Ông ấy không phải là người của Đức Chúa Trời, vì không tôn trọng ngày Sa-bát.” Nhưng người khác cãi lại: “Người có tội đâu làm nổi phép lạ ấy?” Vậy, giữa họ có sự chia rẽ.

¹⁷ Họ quay lại hỏi anh khiếm thị mới được sáng mắt: “Anh nghĩ thế nào về người đã chữa mắt cho anh?”

Anh thưa: “Tôi nghĩ ông ấy là một tiên tri.”

¹⁸ Các nhà lãnh đạo Do Thái vẫn không tin chuyện anh khiếm thị được sáng mắt nên gọi cha mẹ anh đến.

¹⁹ Họ hỏi: “Có phải người này là con ông bà không? Có phải nó bị mù từ lúc mới sinh không? Thế sao bây giờ nó thấy được?”

²⁰ Cha mẹ anh đáp: “Nó đúng là con trai chúng tôi, khiếm thị từ lúc mới sinh,

²¹ nhưng chúng tôi không biết tại sao nó thấy được hay ai chữa mắt cho nó. Nó đã khôn lớn có thể trả lời, xin các ông cứ hỏi nó.”

²² Cha mẹ anh nói thế vì sợ các cấp lãnh đạo Do Thái, là người đã thông báo sẽ khai trừ khỏi hội đường những ai nhìn nhận Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a.

²³ Đó là lý do họ nói: “Nó đã đủ tuổi. Hãy hỏi nó.”

²⁴ Một lần nữa, họ gọi người khiếm thị mới được chữa lành đến và nói: “Hãy ca tụng Đức Chúa Trời! Chúng ta biết Giê-xu này là người tội lỗi.”

²⁵ Anh đáp: “Tôi không biết ông ấy có tội lỗi hay không, nhưng tôi chỉ biết trước tôi khiếm thị mà nay được sáng!”

²⁶ Họ lại hỏi: “Ông ấy làm gì? Chữa mắt anh cách nào?”

²⁷ Anh than phiền: “Này! Tôi đã nói rồi. Sao các ông không lưu ý? Các ông muốn nghe lần nữa? Hay các ông muốn làm môn đệ ông ấy?”

²⁸ Họ mắng: “Hạng người như mày mới làm môn đệ ông ấy, còn chúng ta là môn đệ Môi-se!

²⁹ Chúng ta biết Môi-se được hầu chuyện Đức Chúa Trời, còn người này chúng ta chẳng biết tông tích từ đâu!”

³⁰ Anh trả lời: “Lạ lùng chưa! Ông ấy đã mở mắt cho tôi được sáng, mà các ông bảo không biết ai sai ông ấy đến?”

31 Chúng ta đều biết Đức Chúa Trời không bao giờ nghe lời cầu xin của người tội lỗi, nhưng Ngài chỉ nhậm lời người tôn kính và vâng lời Ngài.

32 Xưa nay, chưa bao giờ có ai chữa lành người khiếm thị từ lúc sơ sinh.

33 Nếu ông ấy không do Đức Chúa Trời sai đến thì làm việc này sao được?”

34 Họ bực tức mắng: “Mày mới sinh ra tội lỗi đã đẩy mình, còn muốn lên mặt dạy đời sao?” Rồi anh bị họ trục xuất khỏi hội đường.

Tâm Linh Mù Quáng

35 Chúa Giê-xu nghe tin liền tìm anh hỏi: “Anh có tin Con Người* không?”

36 Anh đáp: “Thưa, Người ấy là ai? Xin ông cho biết để tôi tin.”

37 Chúa Giê-xu đáp: “Anh đã gặp Người ấy và Người đang nói chuyện với anh đây!”

38 Anh cung kính: “Thưa Chúa, con tin!” rồi quỳ xuống thờ lạy Chúa Giê-xu.

39 Chúa Giê-xu dạy: “Ta xuống trần gian để phán xét, giúp người mù được sáng, và cho người sáng biết họ đang mù.”

40 Mấy thầy Pha-ri-si đứng gần nghe câu ấy, liền chất vấn: “Thầy bảo chúng tôi mù sao?”

41 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu các ông biết mình mù thì được khỏi tội. Nhưng các ông cứ cho mình sáng nên tội vẫn còn.”

---

* 9:35 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

10

Người Chăn Từ Ái và Chiên của Người

¹ “Ta quả quyết với các ông, người nào không dám đi qua cửa, nhưng leo rào vào chuồng chiên là quân trộm cướp.

² Người qua cửa vào chuồng mới là người chăn chiên.

³ Người gác mở cửa đón người chăn, chiên nghe tiếng liền chạy đến. Người chăn gọi tên từng con chiên và dẫn ra khỏi chuồng.

⁴ Khi chiên ra hết, người chăn đi trước, đàn chiên theo sau vì quen tiếng người chăn.

⁵ Chiên không theo người lạ nhưng chạy trốn vì không quen tiếng người lạ.”

⁶ Khi Chúa Giê-xu kể ẩn dụ này, người nghe không hiểu ý,

⁷ nên Chúa giải thích cho họ: “Thật ra, Ta là cửa vào chuồng chiên.

⁸ Bọn trộm cướp đã đến trước Ta nhưng chiên không nghe theo họ.

⁹ Ta là cái cửa, ai vào cửa này sẽ được cứu rỗi, tự do đi lại và tìm gặp đồng cỏ xanh tươi.

¹⁰ Kẻ trộm chỉ đến ăn cắp, giết hại, và tàn phá, còn Ta đến để đem lại sự sống sung mãn.

¹¹ Ta là người chăn từ ái. Người chăn từ ái sẵn sàng hy sinh tính mạng vì đàn chiên.

¹² Người chăn thuê không phải là người chăn thật, đàn chiên không phải của nó, nên gặp muông sói là nó bỏ chạy. Muông sói sẽ vồ lấy chiên, đuổi chiên chạy tán loạn.

13 Nó bỏ chạy không lo nghĩ đến chiên vì nó chỉ chăn thuê kiếm tiền.

14 Ta là người chăn từ ái; Ta biết chiên Ta, và chiên Ta biết Ta,

15 cũng như Cha Ta biết Ta và Ta biết Cha. Ta sẵn lòng hy sinh tính mạng vì chiên.

16 Ta còn nhiều chiên khác không thuộc chuồng này, Ta phải dẫn chúng về. Chúng sẽ nghe theo tiếng Ta, rồi chỉ có một đàn chiên với một người chăn duy nhất.

17 Cha yêu mến Ta vì Ta hy sinh tính mạng và Ta được lại.

18 Không ai có quyền giết Ta. Ta tình nguyện hy sinh. Ta có quyền hy sinh tính mạng và có quyền lấy lại. Vì Cha đã bảo Ta thi hành lệnh ấy.”

19 Nghe Chúa dạy, người Do Thái lại chia rẽ nhau vì Ngài.

20 Có người nói: “Ông này bị quỷ ám rồi lên cơn nói sảng, các ông còn nghe làm gì?”

21 Người khác cãi: “Người bị quỷ ám đâu nói được những lời ấy! Quỷ làm sao chữa lành người khiếm thị?”

Chúa Giê-xu Tự Xưng Là Con của Đức Chúa Trời

22 Vào mùa Đông, có lễ Cung Hiến Đền Thờ tại Giê-ru-sa-lem.

23 Chúa Giê-xu đang đi qua dưới Hành Lang Sa-lô-môn trong khuôn viên Đền Thờ.

24 Các nhà lãnh đạo Do Thái vây quanh Chúa và chất vấn: “Thầy cứ để chúng tôi hoang mang

đến bao giờ? Nếu Thầy là Đấng Mết-si-a, cứ nói thẳng cho chúng tôi biết!”

25 Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã nói mà các ông không tin. Bao nhiêu phép lạ Ta nhân danh Cha thực hiện đều là bằng chứng hiển nhiên.

26 Nhưng các ông vẫn không tin, vì các ông không phải chiên của Ta.

27 Đàn chiên Ta nghe tiếng Ta; Ta biết chúng và chúng theo Ta.

28 Ta cho chúng sự sống vĩnh cửu, chúng chẳng bị hư vong, và chẳng ai có thể cướp chúng khỏi tay Ta.

29 Cha Ta đã cho Ta đàn chiên đó. Cha Ta có uy quyền tuyệt đối, nên chẳng ai có thể cướp chiên khỏi tay Cha.

30 Ta với Cha là một.”

31 Các nhà lãnh đạo Do Thái lại lượm đá để ném Chúa.

32 Chúa Giê-xu hỏi: “Ta đã làm trước mắt các ông bao nhiêu phép lạ theo lệnh Cha Ta. Vì lý do nào các ông ném đá Ta?”

33 Họ đáp: “Không phải vì ông làm phép lạ mà chúng tôi ném đá, nhưng vì ông đã phạm thượng! Ông là người mà dám tự xưng là Đức Chúa Trời.”

34 Chúa Giê-xu giải thích: “Như đã viết trong Thánh Kinh,* Đức Chúa Trời phán với các lãnh đạo: ‘Ta phán, các người là thần!’†

---

* **10:34** Theo tiếng Hy Lạp: Kinh luật của các ông † **10:34** Thi 82:6

³⁵ Một khi Đức Chúa Trời gọi những người nghe lời Ngài là thần—câu này trích trong Thánh Kinh, mà Thánh Kinh không thể sai lầm—

³⁶ thì khi Ta nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài ủy thác cho Ta chức vụ thánh và sai Ta xuống trần gian, tại sao các ông tố cáo Ta xúc phạm Đức Chúa Trời?

³⁷ Nếu Ta không làm công việc kỳ diệu của Đức Chúa Trời, các ông đừng tin Ta.

³⁸ Nhưng nếu Ta làm công việc Ngài, dù không tin Ta, các ông cũng phải tin công việc Ta. Nhờ đó các ông sẽ nhận thức rằng Cha ở trong Ta, và Ta ở trong Cha.”

³⁹ Một lần nữa, họ cố bắt Chúa, nhưng Ngài lánh đi nơi khác.

⁴⁰ Chúa vượt qua sông Giô-đan đến ngụ tại nơi Giăng làm báp-tem khi trước.

⁴¹ Nhiều người đi theo Chúa và nhìn nhận: “Dù Giăng không làm phép lạ, nhưng mọi điều Giăng nói về Ngài đều đúng cả.”

⁴² Tại đây có nhiều người tin Chúa Giê-xu.

11

Sự Sống Lại của La-xa-rơ

¹ Có một người tên La-xa-rơ đang bị bệnh. Ông sống tại Bê-tha-ni cùng với hai em gái là Ma-ri và Ma-thê.

² Ma-ri là người xúc dầu thơm cho Chúa và lấy tóc mình lau chân Ngài.* La-xa-rơ, anh nạng, bệnh ngày càng trầm trọng.

---

* **11:2** Sự kiện này được ghi lại trong chương 12

³ Hai chị em liền sai người đến thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, người bạn thân yêu của Chúa đang đau nặng.”

⁴ Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu phán: “Bệnh của La-xa-rơ không đến nỗi thiệt mạng. Nhưng sẽ làm rạng danh Đức Chúa Trời, và Con của Đức Chúa Trời cũng được vinh quang.”

⁵ Chúa Giê-xu yêu mến Ma-thê, Ma-ri, và La-xa-rơ,

⁶ tuy nhiên, khi nghe tin La-xa-rơ bị bệnh, Chúa không đến ngay, nhưng ở lại thêm hai ngày nơi Ngài đang trọ.

⁷ Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: “Chúng ta hãy trở về xứ Giu-đê.”

⁸ Các môn đệ Ngài thưa: “Thưa Thầy, hôm trước các nhà lãnh đạo Do Thái định ném đá Thầy. Sao Thầy còn qua đó làm gì?”

⁹ Chúa Giê-xu đáp: “Trong một ngày chỉ mười hai giờ có ánh sáng. Ai đi trong những giờ ấy sẽ không vấp ngã vì có ánh sáng của thế giới này.

¹⁰ Nhưng ai đi trong đêm tối sẽ vấp ngã vì không có ánh sáng.”

¹¹ Chúa tiếp: “La-xa-rơ, bạn Ta đang ngủ, nay Ta đi đánh thức người dậy.”

¹² Các môn đệ thưa: “Thưa Chúa, nếu anh ấy ngủ, anh ấy sẽ mau lành bệnh!”

¹³ Chúa Giê-xu ngụ ý nói La-xa-rơ đã chết, nhưng các môn đệ tưởng Chúa Giê-xu nói về giấc ngủ thường.

¹⁴ Vì thế Chúa nói rõ với họ: “La-xa-rơ đã chết.

15 Cơ hội này giúp các con thêm đức tin, nên Ta mừng vì không có mặt Ta tại đó. Nào, chúng ta hãy đến thăm anh ấy.”

16 Tô-ma, cũng gọi là Song Sinh,[†] khuyến khích các môn đệ khác: “Chúng ta cứ theo Thầy, sẵn sàng chết với Thầy!”

17 Khi Chúa Giê-xu đến Bê-tha-ni, Ngài thấy La-xa-rơ đã được an táng bốn ngày rồi.

18 Làng Bê-tha-ni chỉ cách Giê-ru-sa-lem độ vài dặm,[‡]

19 nên có nhiều người đến an ủi Ma-thê và Ma-ri về sự mất mát của họ.

20 Nghe Chúa Giê-xu đến, Ma-thê ra ngoài nghênh tiếp. Nhưng Ma-ri vẫn ở trong nhà.

21 Ma-thê thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, nếu Chúa đến ngay hôm ấy, thì anh con đã không chết!

22 Nhưng con biết bây giờ Chúa xin điều gì, Đức Chúa Trời cũng cho cả.”

23 Chúa Giê-xu phán: “Anh con sẽ sống lại.”

24 Ma-thê đáp: “Con biết anh con sẽ sống lại vào ngày phục sinh sau cùng.”

25 Chúa Giê-xu phán: “Ta là sự sống lại và nguồn sống. Người nào tin Ta sẽ sống, dù đã chết rồi.

26 Những ai đang sống mà tin Ta sẽ không bao giờ chết. Con có tin điều này không, Ma-thê?”

27 Ma-thê thưa: “Thưa Chúa, con tin! Con tin Chúa là Đấng Mết-si-a, Con Đức Chúa Trời, Đấng phải đến thế gian.”

[†] 11:16 Theo tiếng Hy Lạp: Tô-ma, còn gọi là Đi-đim   [‡] 11:18 Khoảng 2 hay 3 km

28 Nói xong, Ma-thê về nhà gọi riêng Ma-ri bảo: “Thầy đến rồi! Thầy gọi em đó!”

29 Ma-ri vội vàng đứng dậy đi đón Chúa.

30 Lúc ấy Chúa Giê-xu chưa vào làng mà vẫn còn ở nơi Ma-thê gặp Ngài.

31 Thấy Ma-ri vội vã đứng dậy ra đi, những người Do Thái đến chia buồn cũng đi theo, vì tưởng cô ra mộ La-xa-rơ khóc lần nữa.

32 Khi Ma-ri đến và thấy Chúa Giê-xu, cô quỳ dưới chân Ngài và nói: “Thưa Chúa, nếu Chúa đến đây, thì anh con không chết.”

33 Chúa Giê-xu thấy Ma-ri khóc, những người Do Thái đi theo cô cũng khóc, nên tâm linh Ngài xúc động.

34 Chúa hỏi: “Các con an táng anh ấy tại đâu?”

Họ thưa: “Thưa Chúa, mời Chúa đến và xem.”

35 Rồi Chúa Giê-xu khóc.

36 Thấy thế, người Do Thái bảo nhau: “Xem kìa, ông ấy thương La-xa-rơ biết chừng nào!”

37 Có người nói: “Ông ấy đã mở mắt người khiếm thị. Lẽ nào không cứu được La-xa-rơ khỏi chết sao?”

38 Chúa Giê-xu càng đau lòng hơn nữa, bước đến mộ. Ngôi mộ đục trong sườn núi, có tảng đá chặn bên ngoài.

39 Chúa nói với họ: “Hãy lăn tảng đá đi.”

Nhưng Ma-thê, em gái của người chết, ngăn lại: “Thưa Chúa, bây giờ đã có mùi, vì chôn cất bốn ngày rồi.”

40 Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã chẳng từng bảo con rằng nếu con tin, con sẽ thấy vinh quang của Đức Chúa Trời sao?”

41 Họ lần tảng đá đi. Chúa Giê-xu ngược mắt lên trời và cầu nguyện: “Thưa Cha, Con cảm tạ Cha vì nghe lời Con cầu xin.

42 Con biết Cha luôn luôn nghe lời Con cầu xin, nhưng Con nói lên để những người đứng quanh đây tin Cha đã sai Con xuống trần.”

43 Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu gọi lớn: “La-xa-rơ, ra đây!”

44 Người chết ra khỏi mộ, tay chân còn quấn vải liệm, mặt phủ khăn. Chúa Giê-xu phán: “Hãy mở vải liệm để anh ấy đi!”

Âm Mưu Giết Chúa Giê-xu

45 Nhiều người Do Thái đến thăm Ma-ri, đã tin Chúa Giê-xu khi họ thấy việc xảy ra.

46 Nhưng có vài người khác đến với phái Pha-ri-si và nói với họ về những việc Chúa Giê-xu đã làm.

47 Các thầy trưởng tế và các thầy Pha-ri-si liền triệu tập hội đồng công luận. Họ hỏi nhau: “Chúng ta phải tìm biện pháp cứng rắn vì người này đã làm nhiều phép lạ hiển nhiên.

48 Nếu cứ để yên không can thiệp, dân chúng sẽ tin theo người, rồi quân đội La Mã sẽ đến tàn phá Đền Thờ và tiêu diệt đất nước chúng ta.”

49 Cai-phe, thầy thượng tế đương thời lên tiếng: “Các ông không biết mình đang nói gì!

50 Các ông không nhận thấy rằng, thà một người chết thay cho toàn dân còn hơn để cả dân tộc bị tiêu diệt.”

51 Ông không nói lời này theo ý mình; nhưng trong cương vị thầy thượng tế, ông nói tiên tri về việc Chúa Giê-xu sẽ hy sinh vì dân tộc.

52 Không riêng dân tộc Do Thái nhưng vì tất cả con cái Đức Chúa Trời khắp thế giới sẽ được Ngài quy tụ làm một dân tộc.

53 Từ hôm ấy, các cấp lãnh đạo Do Thái âm mưu giết Chúa Giê-xu.

54 Vì thế, Chúa Giê-xu không công khai hoạt động trong xứ Giu-đê như trước. Ngài đến làng Ép-ra-im, gần hoang mạc, và ở lại đó với các môn đệ của mình.

55 Gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái, dân chúng khắp nơi kéo về Giê-ru-sa-lem tẩy uế để chuẩn bị dự lễ.

56 Họ đi tìm Chúa Giê-xu khắp khu vực Đền Thờ và bàn tán xôn xao: “Anh chị em nghĩ thế nào? Ông ấy không về dự lễ Vượt Qua sao?”

57 Lúc ấy, các thầy trưởng tế và phái Pha-ri-si đã ra lệnh hễ ai gặp Chúa tại đâu, phải báo ngay để họ đến bắt Ngài.

12

Chúa Giê-xu Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

¹ Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu đến làng Bê-tha-ni, vào nhà La-xa-rơ—người mà Chúa đã kêu sống lại.

² Anh em La-xa-rơ mời Chúa Giê-xu dự tiệc. Ma-thê phục vụ, còn La-xa-rơ ngồi bàn tiếp Chúa và các tân khách.

³ Ma-ri lấy một cân* dầu cam tùng nguyên chất rất quý đổ lên chân Chúa Giê-xu, rồi lấy tóc mình lau. Hương thơm ngào ngạt khắp nhà.

⁴ Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, môn đệ sau này phản Chúa, nói:

⁵ “Chai dầu thơm ấy giá khoảng một năm làm công.† Sao cô không đem bán nó lấy bạc bố thí cho người nghèo?”

⁶ Anh nói thế không phải vì thương người nghèo, nhưng vì anh là tên trộm cắp, và từ khi anh giữ túi tiền nên thường quen thói lấy tiền trong túi.

⁷ Chúa Giê-xu phán: “Đừng quấy rầy cô ấy. Cô ấy dành chai dầu này cho ngày mai táng Ta.

⁸ Các con có dịp giúp đỡ người nghèo luôn, nhưng không có Ta ở bên mình mãi mãi.”

⁹ Nghe tin Chúa Giê-xu đang ở làng Bê-tha-ni, người Do Thái kéo đến rất đông, ngoài mục đích gặp Chúa, họ còn muốn thấy La-xa-rơ là người Chúa kêu sống lại.

¹⁰ Các thầy trưởng tế hay tin liền quyết định giết La-xa-rơ,

¹¹ vì nhiều người Do Thái nhân La-xa-rơ sống lại đã bỏ họ và tin nhận Chúa Giê-xu.

Đón Rước Chúa Giê-xu Cách Khải Hoàn

---

* **12:3** Một cân La Mã (1 litra) tức khoảng 327 gam † **12:5** Khoảng 300 đê-na-ri; một đê-na-ri tương đương một ngày lương

¹² Hôm sau, được tin Chúa Giê-xu trên đường lên Giê-ru-sa-lem sắp vào thành, một đoàn dân đông đảo về dự lễ Vượt Qua,

¹³ liền lũ lượt kéo ra đường, mỗi người cầm cành cây cọ đi đón Chúa. Dân chúng nô nức tung hô:

“Chúc tụng Đức Chúa Trời!‡

Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!

Hoan hô Vua Ít-ra-ên!”§

¹⁴ Chúa Giê-xu gặp một lừa con liền cỡi đi, đúng như lời tiên tri đã nói:

¹⁵ “Dân chúng Giê-ru-sa-lem,* đừng sợ hãi!

Vì Vua các người đang ngự đến, cỡi trên lưng lừa con.”†

¹⁶ Lúc ấy, các môn đệ Chúa chưa hiểu. Nhưng sau khi Chúa Giê-xu được vinh quang, họ nhớ lại và nhận thấy bao nhiêu lời tiên tri đều ứng nghiệm ngay trước mắt họ.

¹⁷ Những người chứng kiến việc Chúa Giê-xu gọi La-xa-rơ ra khỏi mộ, khiến ông sống lại từ cõi chết, cũng tường thuật chuyện ấy cho mọi người nghe.

¹⁸ Đó là lý do dân chúng ùn ùn kéo ra nghênh đón Chúa—vì họ đã nghe về những phép lạ này.

¹⁹ Các thầy Pha-ri-si bảo nhau: “Chúng ta thất bại rồi! Tất cả dân chúng đều theo ông ấy hết!”

Chúa Giê-xu Nói Trước về Sự Chết của Ngài

---

‡ **12:13** Theo tiếng Hy Lạp: Hô-sa-na; trong tiếng Hê-bơ-rơ nghĩa là “cứu vớt” § **12:13** Thi 118:25-26; Sô 3:15 * **12:15** Theo tiếng Hy Lạp: Con gái Si-ôn † **12:15** Xa 9:9

20 Trong đoàn dân lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua, có vài người Hy Lạp.

21 Họ đến tìm Phi-líp, người làng Bết-sai-đa, xứ Ga-li-lê. Họ nói: “Thưa ông, chúng tôi xin được gặp Chúa Giê-xu.”

22 Phi-líp bàn với Anh-rê, rồi hai người đến trình với Chúa Giê-xu.

23 Chúa Giê-xu đáp: “Đã đến giờ Con Người[‡] trở về nhà vinh quang rồi.

24 Ta quả quyết với các người, nếu hạt lúa kia không được gieo vào lòng đất và chết đi, nó chỉ là một hạt giống lẻ loi. Nhưng nếu chết đi, nó sinh sôi nảy nở rất nhiều.

25 Ai quý chuộng mạng sống mình sẽ mất nó. Ai hy sinh tính mạng trong đời này, sẽ được sự sống vĩnh cửu.

26 Ai phục vụ Ta đều phải theo Ta, vì Ta ở đâu, người phục vụ Ta cũng ở đó. Ai phục vụ Ta sẽ được Cha Ta tôn trọng.

27 Bây giờ linh hồn Ta phiền não quá. Ta có thể nói: ‘Xin Cha cho Con thoát khỏi giờ này’ không? Không, chính vì việc ấy mà Ta xuống trần gian.

28 Thưa Cha, xin Danh Cha được ngợi tôn!”

Bỗng có tiếng vang dội từ trời: “Ta đã làm vinh hiển rồi, Ta sẽ còn làm vinh hiển nữa.”

29 Nghe tiếng ấy, dân chúng đứng chung quanh tưởng là tiếng sấm, trong khi những người khác lại bảo một thiên sứ đã nói chuyện với Ngài.

30 Chúa Giê-xu giải thích: “Tiếng ấy vang ra không phải vì Ta mà vì các người.

---

‡ 12:23 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

³¹ Đã đến lúc thế gian bị xét xử, và Sa-tan, kẻ thống trị thế gian bị trục xuất.

³² Còn Ta, khi bị treo lên khỏi mặt đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.”

³³ Chúa nói câu này để chỉ Ngài sẽ chết cách nào.

³⁴ Đám đông thắc mắc: “Chúng tôi hiểu từ Thánh Kinh[§] cho biết Đấng Mết-si-a sống vĩnh viễn. Sao Thầy nói Con Người sẽ chết. Con Người này là ai?”

³⁵ Chúa Giê-xu đáp: “Các người chỉ còn hưởng ánh sáng trong một thời gian ngắn. Vậy hãy bước đi khi còn ánh sáng. Khi bóng đêm phủ xuống, các người sẽ chẳng nhìn thấy gì.

³⁶ Hãy tin cậy ánh sáng đang khi còn ánh sáng; để các người trở nên con cái của ánh sáng.”

Nói xong những điều đó, Chúa Giê-xu đi và lánh khỏi họ.

Người Do Thái Vô Tín

³⁷ Dù Chúa Giê-xu đã làm bao nhiêu phép lạ trước mắt, người Do Thái vẫn không tin Ngài.

³⁸ Thật đúng như lời Tiên tri Y-sai đã nói:
“Lạy Chúa Hằng Hữu, ai tin lời giảng của chúng con?

Ai thấy được cánh tay uy quyền của Chúa Hằng Hữu?”*

³⁹ Nhưng dân chúng không thể tin, vì như Y-sai đã nói:

⁴⁰ “Chúa khiến mắt họ đui mù
và lòng họ cứng cõi chai đá—

---

§ 12:34 Theo tiếng Hy Lạp: Kinh luật * 12:38 Ysai 53:1

để mắt họ không thể thấy,
lòng họ không thể hiểu,
và họ không thể quay về với Ta
để Ta chữa lành cho họ.”†

⁴¹ Y-sai nói tiên tri về Chúa Giê-xu, vì ông đã được chiêm ngưỡng và nói về vinh quang của Đấng Mết-si-a.

⁴² Tuy nhiên, có nhiều người trong giới lãnh đạo Do Thái tin Chúa mà không dám công nhận, vì sợ phái Pha-ri-si khai trừ.

⁴³ Họ thích được loài người tán tụng hơn là Đức Chúa Trời khen ngợi.

⁴⁴ Chúa Giê-xu nói lớn với đoàn dân: “Ai tin Ta, không chỉ tin Ta, nhưng tin Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.

⁴⁵ Ai thấy Ta là thấy Đấng đã sai Ta.

⁴⁶ Ta đến như ánh sáng chiếu rọi trong thế gian tối tăm này, vì vậy ai tin Ta sẽ không còn lẫn quẩn trong bóng tối nữa.

⁴⁷ Người nào nghe lời Ta mà không vâng giữ, Ta cũng không kết tội, vì lần này Ta đến thế gian không phải để kết tội, nhưng để cứu chuộc.

⁴⁸ Nhưng ai chối bỏ Ta, không chịu tiếp nhận lời Ta đều sẽ bị kết tội, chính lời Ta nói hôm nay sẽ kết tội họ trong ngày phán xét.

⁴⁹ Ta không nói theo ý Ta. Nhưng Cha là Đấng sai Ta đã truyền cho Ta nói.

⁵⁰ Ta biết mệnh lệnh Ngài đem lại sự sống vĩnh cửu; vậy Ta chỉ nói những lời Cha đã truyền dạy cho Ta.”

---

† 12:40 Ysai 6:10

13

Chúa Giê-xu Rửa Chân cho Các Môn Đệ của Ngài

¹ Đêm trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu biết sắp đến giờ Ngài rời thế gian để về với Cha của Ngài. Chúa yêu thương các môn đệ của mình trong thời gian Ngài thi hành chức vụ trên đất, và Chúa vẫn yêu họ cho đến cuối cùng.

² Trong giờ ăn tối, quý vương thúc đẩy Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-môn, phản Chúa Giê-xu.

³ Chúa Giê-xu biết rõ Chúa Cha đã trao mọi quyền hành cho Ngài và Ngài từ Đức Chúa Trời đến, nay sắp trở về với Đức Chúa Trời.

⁴ Vì thế, Chúa đứng dậy, ra khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài, lấy khăn quấn ngang lưng,

⁵ và đổ nước vào chậu. Chúa lần lượt rửa chân cho các môn đệ, rồi Ngài dùng khăn quấn ngang lưng mà lau cho họ.

⁶ Khi Chúa Giê-xu đến bên Si-môn Phi-e-rơ, Phi-e-rơ hỏi Ngài: “Thưa Chúa, sao Chúa lại rửa chân cho con?”

⁷ Chúa Giê-xu đáp: “Bây giờ con chưa hiểu được việc Ta làm, nhưng sau này con sẽ hiểu.”

⁸ Phi-e-rơ thưa: “Con chẳng dám để Chúa rửa chân cho con bao giờ!”

Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta không rửa chân cho con, con không thuộc về Ta.”

⁹ Si-môn Phi-e-rơ sốt sắng: “Thưa Chúa, đã rửa chân thì xin Chúa rửa luôn cả tay và gội đầu cho con nữa!”

10 Chúa Giê-xu đáp: “Ai đã tắm xong chỉ cần rửa chân là toàn thân sạch sẽ. Các con đã được sạch, nhưng không phải tất cả đều sạch đâu!”

11 Vì Chúa Giê-xu biết rõ người phản Ngài. Đó là lý do Ngài nói: “Không phải tất cả đều sạch đâu.”

12 Rửa chân cho môn đệ xong, Chúa mặc áo ngoài, ngồi vào bàn ăn và hỏi: “Các con có hiểu việc Ta vừa làm cho các con không?”

13 Các con gọi Ta bằng ‘Thầy,’ bằng ‘Chúa’ là đúng, vì đó là sự thật.

14 Ta là Chúa và là Thầy mà rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau.

15 Ta nêu gương để các con noi theo điều Ta làm.

16 Ta quả quyết với các con, đây tớ không cao trọng hơn chủ. Hay sứ giả không quan trọng hơn người sai phái mình.

17 Bây giờ các con đã biết những điều này, các con phải thực hành mới được Đức Chúa Trời ban phước.”

Chúa Giê-xu Nói Trước về Người Phản Ngài

18 “Ta không nói về tất cả các con; Ta biết rõ từng người Ta lựa chọn. Nhưng để ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã chép: ‘Người ăn bánh Ta trở mặt phản Ta.’* ”

19 Nay Ta cho các con biết trước, để khi việc xảy đến, các con sẽ tin Ta là Đấng Mết-si-a.†

---

* **13:18** Thi 41:9 † **13:19** Hay “Ta là Chúa Hằng Hữu.” Xem Xuất 3:14

²⁰ Ta quả quyết với các con, ai tiếp nhận sứ giả Ta là tiếp nhận Ta, và ai tiếp nhận Ta là tiếp nhận Cha, Đấng đã sai Ta.”

²¹ Sau khi dạy những lời ấy, tâm hồn Chúa Giê-xu xúc động, Ngài tiết lộ: “Ta quả quyết với các con, một người trong các con sẽ phản Ta!”

²² Các môn đệ hoang mang nhìn nhau không biết Ngài nói về ai.

²³ Thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu ngồi bên cạnh Ngài,

²⁴ Si-môn Phi-e-rơ ra dấu bảo bạn hỏi: “Chúa đang nói về ai?”

²⁵ Môn đệ ấy dựa sát vào ngực Chúa Giê-xu và hỏi: “Thưa Chúa, người đó là ai?”

²⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Là người sẽ lấy miếng bánh Ta sắp nhúng đây.” Chúa nhúng bánh rồi trao cho Giu-đa, con trai Si-môn Ích-ca-ri-ốt.

²⁷ Khi Giu-đa đã ăn bánh, quỷ Sa-tan liền nhập vào lòng. Chúa Giê-xu phán cùng Giu-đa: “Việc con làm, hãy làm nhanh đi.”

²⁸ Những người ngồi chung quanh không hiểu Chúa Giê-xu nói về việc gì.

²⁹ Giu-đa làm thủ quỹ, nên có người tưởng Chúa Giê-xu bảo Giu-đa đi mua sắm cho lễ Vượt Qua, hoặc đi cứu trợ người nghèo.

³⁰ Lấy miếng bánh xong, Giu-đa vội vã ra đi trong đêm tối.

Chúa Giê-xu Báo Trước Việc Phi-e-rơ Chối Chúa

³¹ Khi Giu-đa đi rồi, Chúa Giê-xu dạy: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh, Đức Chúa Trời cũng được rạng danh vì Con Ngài.

³² Đã đến lúc Đức Chúa Trời cho Con Ngài vinh quang rực rỡ. Phải, Đức Chúa Trời sắp tôn vinh Con Ngài.

³³ Các con thân yêu! Ta còn ở với các con không bao lâu nữa. Các con sẽ tìm kiếm Ta, nhưng không thể đến nơi Ta đi, như lời Ta đã nói với người Do Thái.

³⁴ Ta cho các con một điều răn mới: Các con phải yêu nhau như Ta đã yêu các con.

³⁵ Các con có yêu nhau, mọi người mới biết các con là môn đệ Ta.”

³⁶ Si-môn Phi-e-rơ hỏi: “Thưa Chúa, Chúa đi đâu?”

Chúa Giê-xu đáp: “Hiện nay con chưa theo Ta được, nhưng sau này con sẽ theo Ta.”

³⁷ Phi-e-rơ thắc mắc: “Thưa Chúa, tại sao con không thể theo Chúa ngay bây giờ? Con sẵn sàng hy sinh tính mạng vì Chúa.”

³⁸ Chúa Giê-xu đáp: “Con hy sinh tính mạng vì Ta sao? Ta quả quyết với con, Phi-e-rơ—đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.”

14

Chúa Giê-xu, Con Đường Đến với Cha

¹ “Lòng các con đừng xao xuyên. Các con đang tin cậy Đức Chúa Trời thế nào, hãy tin Ta thế ấy.

² Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở. Nếu không, Ta đã nói cho các con rồi. Ta đi chuẩn bị chỗ ở cho các con.

³ Khi chuẩn bị xong, Ta sẽ trở lại đón các con về với Ta để các con ở cùng Ta mãi mãi.

⁴ Các con đều biết đường đến nơi Ta đi.”

⁵ Tho-ma thưa: “Chúng con không biết Chúa đi đâu, làm sao biết đường mà đến?”

⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Ta là con đường, chân lý, và nguồn sống. Nếu không nhờ Ta, không ai được đến với Cha.

⁷ Đã biết Ta, các con cũng biết Cha Ta. Từ nay, các con biết Ngài và đã thấy Ngài!”

⁸ Phi-líp nói: “Thưa Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con là đủ.”

⁹ Chúa Giê-xu đáp: “Này Phi-líp, Ta ở với các con đã lâu mà con chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là thấy Cha! Sao con còn xin Ta chỉ Cha cho các con?

¹⁰ Con không tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các con không phải Ta tự nói, nhưng chính Cha ở trong Ta đã nói ra lời Ngài.

¹¹ Các con phải tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta. Nếu không, các con hãy tin công việc Ta.

¹² Ta quả quyết với các con, ai tin Ta sẽ làm những việc Ta làm, lại làm việc lớn hơn nữa, vì Ta sắp về với Cha.

¹³ Các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho để Cha được tôn vinh.

14 Phải, các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho!”

Chúa Giê-xu Hứa Ban Chúa Thánh Linh

15 “Nếu các con yêu thương Ta, hãy vâng giữ mệnh lệnh Ta.

16 Ta sẽ cầu xin Cha ban cho các con Đấng An Ủi khác để sống với các con mãi mãi.

17 Ngài là Chúa Thánh Linh, Thần Chân lý. Thế gian không thể tiếp nhận Ngài, vì họ chẳng thấy cũng chẳng biết Ngài. Nhưng các con biết Ngài vì Ngài vẫn sống với các con và sẽ ở trong các con.

18 Ta không để các con bơ vơ như trẻ mồ côi, Ta sẽ đến với các con.

19 Không bao lâu nữa người đời chẳng còn thấy Ta, nhưng các con sẽ thấy Ta, vì Ta sống thì các con cũng sẽ sống.

20 Ngày Ta sống lại, các con sẽ biết Ta ở trong Cha, các con ở trong Ta và Ta ở trong các con.

21 Ai vâng giữ mệnh lệnh Ta là người yêu thương Ta. Người yêu thương Ta sẽ được Cha Ta yêu thương. Ta cũng yêu thương và cho người ấy biết Ta.”

22 Giu-đa (không phải Ích-ca-ri-ốt, nhưng là một môn đệ khác cùng tên) hỏi Chúa: “Thưa Chúa, tại sao Chúa không cho cả thế gian cùng biết, mà chỉ bày tỏ cho chúng con?”

23 Chúa Giê-xu đáp: “Ta chỉ bày tỏ cho những người yêu thương Ta và vâng giữ lời Ta. Cha Ta yêu thương họ, Chúng Ta sẽ đến và sống với họ.

24 Người không yêu thương Ta chẳng vâng giữ lời Ta. Lời các con nghe Ta nói chẳng phải của Ta nhưng của Cha là Đấng đã sai Ta.

25 Ta phán với các con những điều này khi Ta còn ở với các con.

26 Nhưng Đấng An Ủi là Chúa Thánh Linh mà Cha nhân danh Ta sai đến, sẽ dạy dỗ các con mọi điều, nhắc các con nhớ mọi lời Ta đã phán.

27 Ta để lại cho các con sự bình an trong tâm hồn. Ta ban cho các con sự bình an, chẳng phải sự bình an của trần gian cho. Lòng các con đừng bối rối, sợ hãi.

28 Các con ghi nhớ lời Ta đã phán: Ta đi rồi sẽ trở lại với các con. Nếu các con yêu thương Ta, các con vui mừng khi Ta về với Cha, vì Cha cao quý hơn Ta.

29 Nay Ta nói trước, để khi việc xảy ra, các con sẽ tin lời Ta.

30 Ta không còn thì giờ nói nhiều với các con nữa, vì Sa-tan sắp đến. Nó không có quyền gì trên Ta,

31 nhưng nhân loại phải biết Ta yêu Cha Ta và làm mọi điều Cha truyền bảo. Nay, chúng ta hãy đi nơi khác.”

15

Chúa Giê-xu, Cây Nho Thật

1 “Ta là cây nho thật, Cha Ta trồng cây ấy.

2 Cành nào trong Ta không kết quả đều bị Ngài cắt bỏ. Ngài tỉa những cành ra trái để trái càng sai trĩu.

³ Các con đã được Cha Ta rửa sạch và làm thanh sạch do lời Ta dạy bảo.

⁴ Các con cứ sống trong Ta, Ta sẽ sống trong các con luôn. Cành nho không thể ra trái khi lia thân cây; cũng vậy các con không thể tự kết quả một khi lia khỏi Ta.

⁵ Phải, Ta là cây nho, các con là cành. Người nào sống trong Ta và được Ta sống trong lòng sẽ kết quả dồi dào, vì ngoài Ta các con chẳng làm chi được.

⁶ Người nào rời khỏi Ta sẽ bị vứt bỏ như những cành nho bị cắt, phơi khô, người ta gom lại đốt.

⁷ Nếu các con tiếp tục ở trong Ta và lời Ta ở trong các con thì các con xin gì được nấy!

⁸ Các con kết nhiều quả, tỏ ra xứng đáng làm môn đệ Ta, là các con đem vinh quang về cho Cha Ta.

⁹ Ta yêu các con tha thiết như Cha yêu Ta. Hãy cứ sống trong tình yêu của Ta.

¹⁰ Khi các con vâng giữ mệnh lệnh Ta là các con tiếp tục sống trong tình yêu của Ta, cũng như Ta vâng giữ mệnh lệnh Cha và sống mãi trong tình yêu của Ngài.

¹¹ Ta dạy các con những điều ấy để các con được niềm vui của Ta, và niềm vui của các con càng dư dật.

¹² Đây là mệnh lệnh Ta: Các con hãy yêu nhau như Ta đã yêu các con.

¹³ Người có tình yêu lớn nhất là người hy sinh tính mạng vì bạn hữu.

¹⁴ Nếu các con vâng giữ mệnh lệnh Ta thì các con là bạn hữu Ta.

15 Ta không gọi các con là đầy tớ nữa, vì chủ không tin tưởng đầy tớ mình. Nhưng Ta gọi các con là bạn hữu Ta vì Ta tiết lộ cho các con mọi điều Cha Ta đã dạy.

16 Không phải các con đã chọn Ta nhưng Ta đã chọn các con. Ta bổ nhiệm, và sai phái các con đi để đem lại kết quả lâu dài; nhờ đó, các con nhân danh Ta cầu xin Cha điều gì, Ngài sẽ ban cho các con.

17 Đây là điều răn của Ta: Hãy yêu nhau.”

Sự Ghen Ghét của Thế Gian

18 “Nếu người đời thù ghét các con, hãy nhớ họ đã thù ghét Ta trước các con.

19 Nếu các con là người của thế gian, sẽ được họ yêu mến, nhưng các con không thuộc về thế gian, vì Ta đã chọn lựa các con, nên họ thù ghét các con.

20 Các con không nhớ lời Ta dạy các con sao? ‘Đầy tớ không hơn chủ.’ Nếu thế gian bức hại Ta, họ cũng sẽ bức hại các con; nếu họ vâng giữ lời Ta họ cũng sẽ vâng giữ lời các con.

21 Nhưng vì thù ghét Danh Ta họ sẽ bức hại các con, bởi họ không biết Đấng đã sai Ta.

22 Nếu Ta không đến giảng giải cho họ, thì họ không mắc tội. Nhưng bây giờ họ không còn lý do chữa tội được nữa.

23 Người nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta.

24 Nếu Ta không thực hiện trước mắt họ những phép lạ chẳng ai làm được, thì họ khỏi mắc tội. Nhưng họ đã thấy những việc ấy mà vẫn thù ghét Ta và Cha Ta.

25 Đúng như lời Thánh Kinh: ‘Họ ghét Ta vô cớ!’

26 Nhưng Ta sẽ sai Đấng An Ủi đến với các con—là Thần Chân Lý. Ngài đến từ Cha và Ngài sẽ làm chứng về Ta.

27 Các con cũng sẽ làm chứng về Ta vì các con đã ở với Ta từ ban đầu.”

16

1 “Ta đã dạy các con những điều ấy để khi gặp khó khăn, các con sẽ không vấp ngã.

2 Người ta sẽ khai trừ các con. Sẽ có lúc mọi người nghĩ rằng giết các con là phục vụ Đức Chúa Trời.

3 Họ giết các con vì họ không biết Đức Chúa Trời và cũng không biết Ta.

4 Ta cho các con biết để khi các việc ấy xảy ra, các con nhớ rõ Ta báo trước rồi. Trước kia Ta chưa nói vì Ta còn ở với các con.”

Công Vụ của Chúa Thánh Linh

5 “Bây giờ Ta sắp trở về với Đấng đã sai Ta, nhưng chẳng ai trong các con lưu ý hỏi Ta đi đâu.

6 Trái lại lòng các con phiền muộn vì những điều Ta nói.

7 Dù vậy, Ta đi là ích lợi cho các con, vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các con. Khi Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các con.

8 Khi Ngài đến, Ngài sẽ chứng tỏ cho nhân loại biết họ lầm lạc trong tội lỗi, sẽ dìu dắt họ trở về đường công chính, và giúp họ hiểu công lý của Đức Chúa Trời.

⁹ Họ tội lỗi vì không chịu tin Ta.

¹⁰ Về sự công chính Ta đã dành cho họ khi Ta về cùng Cha, và các con sẽ không thấy Ta nữa.

¹¹ Công lý sẽ đến vì những người cai trị thế gian này đã bị phán xét.

¹² Ta còn nhiều điều muốn nói với các con, nhưng hiện giờ các con chưa hiểu.

¹³ Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dạy cho các con biết chân lý toàn diện. Ngài không nói theo ý mình, nhưng truyền lại những điều Ngài đã nghe và nói cho các con biết những việc tương lai.

¹⁴ Thần Chân Lý sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ cho các con biết sự thật về vinh quang Ta.

¹⁵ Mọi điều Cha có đều thuộc về Ta, nên Ta nói: Thần Chân Lý sẽ cho các con biết sự thật về vinh quang Ta.”

Đau Buồn Sẽ Trở Nên Vui Mừng

¹⁶ “Chẳng bao lâu, các con không thấy Ta nữa, nhưng chỉ một thời gian ngắn các con lại gặp Ta.”

¹⁷ Vài môn đệ hỏi nhau: “Lời Thầy có nghĩa gì khi nói: ‘Chẳng bao lâu nữa các con không thấy Ta, nhưng chỉ một thời gian ngắn các con lại gặp Ta,’ và ‘Ta sắp về với Cha’?”

¹⁸ Và ý Thầy nói ‘một thời gian ngắn’ là bao lâu? Chúng ta không hiểu được.”

¹⁹ Chúa Giê-xu biết họ đang hoang mang, Ngài phán: “Các con không hiểu lời Ta vừa nói sao?”

²⁰ Ta cho các con biết, các con sẽ than khóc về những việc sắp xảy đến cho Ta nhưng người

đòi sẽ mừng rỡ. Các con sẽ đau buồn, nhưng nỗi buồn ấy sẽ biến thành niềm vui, vì các con lại gặp Ta.

²¹ Người mẹ sắp đến giờ sinh nở phải chịu đau đớn, buồn lo. Nhưng sau khi sinh con, người mẹ vui mừng và quên hết đau đớn.

²² Tuy hiện nay các con đau buồn, nhưng chẳng bao lâu Ta sẽ gặp các con, lòng các con sẽ tràn ngập niềm vui bất tận.

²³ Lúc ấy các con sẽ không còn thắc mắc hỏi han gì nữa. Ta quả quyết với các con, các con nhân danh Ta cầu xin điều gì, Cha cũng ban cho.

²⁴ Trước nay, các con chưa nhân danh Ta cầu xin điều chi cả. Cứ cầu xin đi, các con sẽ được, để lòng các con tràn ngập vui mừng.

²⁵ Ta thường dùng ẩn dụ để dạy dỗ các con. Sẽ đến lúc Ta không dùng ẩn dụ nữa, nhưng giải bày trực tiếp về Cha cho các con.

²⁶ Lúc ấy các con sẽ nhân danh Ta cầu xin, không phải chỉ có Ta cầu thay cho các con, nhưng chính các con cầu xin Cha,

²⁷ vì Cha cũng yêu các con bởi các con yêu Ta và tin rằng Ta được Đức Chúa Trời sai đến.

²⁸ Ta từ Cha xuống trần gian, nay Ta sắp rời trần gian trở về với Cha.”

²⁹ Các môn đệ thưa: “Thưa Thầy, bây giờ Thầy giảng giải rõ ràng, không còn dùng ẩn dụ nữa.

³⁰ Bây giờ chúng con biết Thầy thấu hiểu mọi việc, chẳng cần ai hỏi Thầy. Vì thế chúng con tin Thầy đến từ Đức Chúa Trời.”

31 Chúa Giê-xu hỏi: “Bây giờ các con tin rồi sao?”

32 Sắp đến lúc các con ly tán mỗi người một ngã, bỏ Ta lại một mình. Nhưng Ta không cô đơn bao giờ vì Cha ở với Ta.

33 Ta nói cho các con những điều ấy để các con được bình an trong Ta. Thế gian sẽ gây đủ thứ hoạn nạn khốn khổ cho các con. Nhưng đừng nản lòng vì Ta đã chiến thắng thế gian.”

17

Lời Cầu Nguyện của Chúa Giê-xu

1 Sau khi dạy dỗ xong, Chúa Giê-xu ngược mắt lên trời cầu nguyện: “Thưa Cha, giờ đã đến, xin Cha bày tỏ vinh quang Con để Con làm rạng rỡ vinh quang Cha.

2 Cha đã trao cho Con uy quyền trên cả nhân loại, để Con ban sự sống vĩnh cửu cho những người Cha đã giao thác.

3 Họ được sống vĩnh cửu khi nhận biết Cha là Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, và nhìn nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng Ngài sai đến.

4 Con đã làm rạng rỡ vinh quang Cha trên đất, hoàn tất mọi việc Cha ủy thác.

5 Thưa Cha, giờ đây xin Cha làm sáng tỏ vinh quang Con trước mặt Cha, là vinh quang chung của Cha và Con trước khi sáng tạo trời đất.

6 Con đã giải bày Danh Cha cho những người Cha chọn giữa thế gian và giao thác cho Con. Họ luôn thuộc về Cha. Cha đã giao họ cho Con, và họ luôn vâng giữ lời Cha.

⁷ Họ biết rõ mọi điều Con có đều do Cha cho,
⁸ vì Cha dạy Con điều gì, Con cũng truyền cho họ. Họ nhận và biết rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng Cha đã sai Con.

⁹ Giờ đây, Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng Con cầu xin cho những người Cha đã giao thác,

¹⁰ vì họ vẫn thuộc về Cha cũng như mọi người của Cha đều thuộc về Con. Họ chính là vinh quang của Con.

¹¹ Con sắp từ giã thế gian để trở về với Cha, nhưng họ vẫn còn ở lại. Thừa Cha Chí Thánh, xin lấy Danh Cha bảo vệ những người Cha giao cho Con để họ đồng tâm hợp nhất như Cha với Con.

¹² Trong thời gian sống với họ, Con luôn luôn bảo vệ, che chở họ trong Danh Cha. Mọi người Cha giao thác, Con đều bảo vệ an toàn, ngoại trừ một người ngoan cố đi vào con đường chết, đúng như Thánh Kinh đã chép.

¹³ Con sắp về với Cha. Nhưng khi còn ở thế gian, Con cho họ biết những điều này để lòng họ được tràn ngập niềm vui của Con.

¹⁴ Con đã truyền lời Cha cho họ, nên người đòi thù ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian.

¹⁵ Con không cầu xin Cha rút họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha giữ họ khỏi điều gian ác.

¹⁶ Họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian.

17 Xin Cha dùng chân lý thánh hóa họ. Lời Cha chính là chân lý.

18 Như Cha đã sai Con vào thế gian, Con cũng sai họ đi khắp thế giới.

19 Con đã cho chính mình là cửa lễ thánh hóa vì họ, để họ được thánh hóa nhờ chân lý của Cha.

20 Không những Con cầu xin cho họ, Con còn cầu xin cho những người sẽ tin Con nhờ lời chứng của họ.

21 Xin Cha cho các môn đệ mới cũ đều hợp nhất, cũng như Cha và Con là một—Cha ở trong Con, thừa Cha, và Con ở trong Cha. Để họ ở trong Chúng Ta, rồi nhân loại sẽ tin rằng Cha đã sai Con.

22 Con đã cho họ vinh quang Cha cho Con, để họ hợp nhất như Cha và Con đã hợp nhất.

23 Con ở trong họ và Cha ở trong Con để giúp họ hoàn toàn hợp nhất. Nhờ đó nhân loại sẽ biết Cha đã sai Con đến, và Cha yêu họ như Cha đã yêu Con.

24 Thừa Cha, Con muốn Con ở đâu, những người Cha giao cho Con cũng ở đó để họ chiêm ngưỡng vinh quang Cha đã cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng tạo trời đất!

25 Thừa Cha Công Chính, thế gian không biết Cha, nhưng Con biết; và những môn đệ này cũng biết Cha đã sai Con.

26 Con đã bày tỏ Cha cho họ, và Con sẽ giải bày thêm nữa. Để tình yêu của Cha cho Con sẽ ở trong họ, và để Con sống trong lòng họ.”

18

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

¹ Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ qua thung lũng Kít-rôn, vào khu vườn ô-liu.

² Giu-đa là người phản bội cũng biết rõ vườn ấy, vì Chúa Giê-xu thường đến đây với các môn đệ.

³ Giu-đa hướng dẫn một đội tuần cảnh và chức dịch của các thầy trưởng tế và Pha-ri-si, mang theo đèn, đuốc, và vũ khí đến vườn ô-liu.

⁴ Chúa Giê-xu biết rõ mọi việc sắp xảy ra, nên bước tới hỏi: “Các người tìm ai?”

⁵ Họ hùng hổ: “Giê-xu, người Na-xa-rét.”

Chúa Giê-xu đáp: “Chính Ta đây!” (Lúc ấy Giu-đa, người phản Chúa, cũng đứng chung với họ).

⁶ Nghe Chúa Giê-xu đáp: “Chính Ta đây,” cả bọn bị dội lại và té xuống đất.

⁷ Chúa lại hỏi: “Các người tìm ai?”

Họ đáp: “Giê-xu, người Na-xa-rét.”

⁸ Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta đã nói với các người là chính Ta đây! Nếu các người tìm bắt Ta, hãy để những người này đi tự do!”

⁹ Việc xảy ra đúng như lời Chúa hứa: “Con không để mất một người nào Cha đã giao cho Con.”*

¹⁰ Si-môn Phi-e-rơ rút gươm chém rơi vành tai phải của Man-chu, đầy tớ của thầy trưởng tế.

---

* **18:9** Xem Gi 6:39; 17:12

11 Nhưng Chúa Giê-xu phán cùng Phi-e-rơ: “Hãy tra gươm vào vỏ! Lẽ nào Ta không uống chén thống khổ mà Cha đã dành cho Ta sao?”

Chúa Giê-xu Trước Tòa Thầy Thượng Tế

12 Lập tức, viên chỉ huy đội tuần cảnh và các chức dịch bắt trời Chúa Giê-xu.

13 Trước hết, họ giải Chúa đến dinh An-ne, cha vợ của Cai-phe. Cai-phe đang giữ chức thượng tế.

14 Cai-phe đã có lần tuyên bố với các lãnh đạo Do Thái: “Thà một người chết thay cho dân tộc là hơn.”

Phi-e-rơ Chối Chúa Lần Thứ Nhất

15 Theo sau Chúa Giê-xu, có Si-môn Phi-e-rơ và một môn đệ khác. Nhờ quen biết thầy thượng tế, môn đệ ấy được vào dinh với Chúa.

16 Còn Phi-e-rơ đứng ngoài cổng. Vì môn đệ ấy quen biết thầy thượng tế trở ra xin cô gái gác cổng cho Phi-e-rơ vào.

17 Cô hỏi Phi-e-rơ: “Anh không phải là môn đệ ông ấy sao?”

Phi-e-rơ đáp: “Không, không phải tôi.”

18 Đêm càng lạnh, các chức dịch và các đầy tớ của những thầy tế lễ nhóm một đám lửa rồi quây quần ngồi sưởi. Phi-e-rơ cũng đứng sưởi với họ.

Thầy Thượng Tế Tra Hỏi Chúa Giê-xu

19 Thầy thượng tế hỏi Chúa Giê-xu về các môn đệ và lời giáo huấn của Ngài.

20 Chúa Giê-xu đáp: “Ai cũng biết Ta giảng dạy điều gì. Ta thường giảng dạy trong các hội

trường và Đền Thờ, nơi mọi người thường tập họp lại. Ta chẳng có điều gì giấu diếm.

²¹ Tại sao các người hỏi Ta, mà không hỏi những người đã nghe Ta? Họ biết rõ những điều Ta nói.”

²² Một trong những lính tuần cảnh Đền Thờ đứng gần sát vào mặt Chúa Giê-xu, quát lên: “Người dám nói năng như thế với thầy thượng tế sao?”

²³ Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta nói sai, xin anh cho biết chỗ sai. Còn Ta nói đúng, tại sao anh đánh Ta?”

²⁴ An-ne ra lệnh giải Chúa Giê-xu, vẫn đang bị trói, qua dinh thầy thượng tế Cai-phe.

Phi-e-rơ Chối Chúa Lần Thứ Hai và Thứ Ba

²⁵ Lúc ấy Si-môn Phi-e-rơ vẫn đứng sưởi ngoài sân, các anh tuần cảnh đứng bên cạnh hỏi: “Anh không phải môn đệ ông ấy sao?”

Ông chối: “Không, không phải tôi.”

²⁶ Nhưng một đầy tớ trong nhà thầy thượng tế, là bà con với người bị Phi-e-rơ chém đứt tai, hỏi: “Chính mắt tôi thấy anh đứng trong vườn ô-liu với ông ấy mà!”

²⁷ Phi-e-rơ lại chối lần nữa. Lập tức có tiếng gà gáy.

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

²⁸ Cuộc xét xử Chúa Giê-xu trước Cai-phe kết thúc lúc trời vừa sáng. Rồi Ngài bị giải đến dinh tổng trấn La Mã. Những người buộc tội Ngài không dám vào dinh vì sợ bị ô uế, họ sợ không được dự lễ Vượt Qua.

29 Vì thế Tổng trấn Phi-lát phải ra ngoài và hỏi: “Các anh tố cáo người này về tội gì?”

30 Họ đáp: “Nếu hấn không phải là người gian ác, chúng tôi đâu dám giải lên ngài!”

31 Phi-lát nói với họ: “Hãy đem ông ấy đi và xử ông ấy theo luật các anh!”

Các lãnh đạo Do Thái đáp: “Chúng tôi không có phép xử tử ai, yêu cầu tổng trấn xử nó!”

32 (Điều này ứng nghiệm lời Chúa Giê-xu báo trước Ngài phải chết cách nào.)†

33 Rồi Phi-lát trở vào dinh hỏi Chúa Giê-xu: “Người có phải là vua người Do Thái không?”

34 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Đây là câu hỏi của ông hay của người khác nói với ông về Ta?”

35 Phi-lát xẵng giọng: “Ta là người Do Thái sao? Chính người dân của anh và các thầy trưởng tế của họ bắt anh giải lên cho ta xử. Anh làm gì mà họ muốn giết anh?”

36 Chúa Giê-xu đáp: “Vương Quốc của Ta không phải là vương quốc trên đất. Nếu thế, các môn đệ của Ta đã chiến đấu để bảo vệ Ta không cho người Do Thái bắt. Nhưng Vương Quốc của Ta không thuộc thế giới này.”

37 Phi-lát hỏi: “Thế anh là vua sao?”

Chúa Giê-xu đáp: “Ông nói Ta là vua. Thật, Ta sinh ra và xuống trần gian để làm chứng về chân lý. Những ai yêu chuộng chân lý đều nhận ra điều Ta phán là thật.”

---

† 18:32 Xem Gi 12:32-33

³⁸ Phi-lát thắc mắc: “Chân lý là gì?” Ông bước ra ngoài tuyên bố: “Ta không thấy người này có tội gì cả.

³⁹ Nhưng theo thông lệ, mỗi năm đến lễ Vượt Qua, ta ân xá cho các anh một phạm nhân. Các anh muốn ta tha ‘Vua của người Do Thái’ không?”

⁴⁰ Nhưng họ hét lên: “Không! Không phải người này. Chúng tôi muốn ông tha Ba-ra-ba!” (Ba-ra-ba bị tù vì nổi loạn và giết người.)

19

Chúa Giê-xu Bị Kết Án Tử

¹ Phi-lát ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu.

² Bọn lính đan một vương miện bằng gai đội lên đầu Chúa, và họ khoác lên người Chúa chiếc áo dài màu tía.

³ Họ xúm lại chế giễu: “Kính mừng vua người Do Thái!” Họ lại tát vào mặt Chúa.

⁴ Phi-lát bước ra sân một lần nữa, tuyên bố với người Do Thái: “Này, ta giao người ấy lại cho các anh, nhưng nên hiểu rõ ràng rằng ta không tìm thấy người có tội gì.”

⁵ Chúa Giê-xu bước ra, đầu đội mào gai, mình khoác áo dài tía. Phi-lát nói: “Người ấy kia kìa!”

⁶ Các thầy trưởng tế và các lính tuần cảnh Đền Thờ vừa thấy Chúa liền reo hò: “Đóng đinh hắn! Đóng đinh hắn!”

Phi-lát đáp: “Các anh cứ đóng đinh đi! Ta không thấy người này có tội.”

⁷ Các lãnh đạo Do Thái cãi: “Theo luật của chúng tôi, hẳn phải bị xử tử, vì hẳn tự xưng là Con của Đức Chúa Trời.”

⁸ Phi-lát nghe lời đó càng thêm sợ hãi.

⁹ Ông đem Chúa Giê-xu vào dinh và hỏi một lần nữa: “Anh từ đâu đến?” Nhưng Chúa Giê-xu không đáp một lời.

¹⁰ Phi-lát hỏi: “Sao anh không trả lời? Anh không biết ta có quyền tha anh, cũng có quyền đóng đinh anh sao?”

¹¹ Chúa Giê-xu đáp: “Ông không có quyền gì trên Ta cả, nếu không do trên ban cho. Vì vậy người bắt Ta giải nộp cho ông còn nặng tội hơn ông nữa.”

¹² Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cách phóng thích Ngài, nhưng các lãnh đạo Do Thái dọa: “Nếu ông tha người này, thì ông không trung thành với hoàng đế. Ai tự xưng mình là vua tức là người phản nghịch với hoàng đế.”

¹³ Nghe họ nói vậy, Phi-lát liền ra lệnh giải Chúa Giê-xu ra cho ông xử tại Tòa Lát Đá (tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Ga-ba-tha.)

¹⁴ Hôm ấy nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua. Phi-lát nói với người Do Thái: “Đây, vua của các anh!”

¹⁵ Họ kêu gào: “Giết hẳn đi! Giết hẳn đi! Hãy đóng đinh hẳn!”

Phi-lát hỏi: “Không lẽ ta đem đóng đinh vua các anh sao?”

Các thầy trưởng tế đáp: “Ngoài Sê-sa, chúng tôi không có vua nào khác.”

16 Kế đến Phi-lát giao Chúa Giê-xu cho họ đóng đinh.

Sự Đóng Đinh

Vậy họ dẫn Chúa Giê-xu đi.

17 Chúa vác cây thập tự lên ngọn đồi Sọ, (tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha).

18 Tại đây họ đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Cũng có hai tướng cướp bị đóng đinh hai bên Chúa, mỗi bên một người.

19 Phi-lát cho treo tấm bảng trên cây thập tự, ghi dòng chữ: “Giê-xu người Na-xa-rét, Vua người Do Thái.”

20 Nhiều người xem thấy dòng chữ đó, vì nơi Chúa Giê-xu bị đóng đinh rất gần thành phố, và tấm bảng viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, La-tinh, và Hy Lạp.

21 Các thầy trưởng tế đến khiếu nại với Phi-lát: “Xin đừng viết: ‘Vua người Do Thái,’ nhưng sửa lại ‘Người này nói: Ta là Vua người Do Thái.’ ”

22 Phi-lát gắt lên: “Không, điều gì ta viết thì ta đã viết xong rồi.”

23 Sau khi mấy người lính đóng đinh Chúa Giê-xu, họ chia áo xống Ngài làm bốn phần, mỗi người lấy một phần. Họ cũng lấy áo dài của Chúa, đó là tấm áo dệt từ trên xuống không có đường may.

24 Họ nói: “Tốt hơn là đừng xé áo ra, chúng ta hãy gieo súc sắc xem tấm áo đó về phần ai.” Việc xảy ra đúng như lời Thánh Kinh: “Họ chia

nhau áo xống Ta và bắt thăm lấy áo dài Ta.”* Đó là điều mà họ đã làm.

²⁵ Đứng gần cây thập tự có mẹ Chúa Giê-xu, dì Chúa là Ma-ri (vợ Cơ-lu-ơ-đa), và Ma-ri Ma-đơ-len.

²⁶ Khi Chúa Giê-xu thấy mẹ và môn đệ Ngài yêu đứng bên cạnh, Chúa nói với mẹ: “Thưa bà, anh này là con của bà.”

²⁷ Chúa cũng nói với môn đệ ấy: “Đây là mẹ của con.” Từ đó môn đệ ấy rước bà về nhà phụng dưỡng.

Sự Chết của Chúa Giê-xu

²⁸ Chúa Giê-xu biết sứ mệnh đã xong, và muốn làm đúng lời Thánh Kinh, Chúa nói: “Ta khát.”

²⁹ Tại đó có một bình giấm. Có người lấy miếng bông đá tẩm đầy giấm đặt lên cành phượng thảo, đưa kề miệng Chúa.

³⁰ Khi Chúa Giê-xu ném giấm rồi, Ngài phán: “Mọi việc đã hoàn thành!” Rồi Ngài gục đầu, trút linh hồn.

³¹ Khi ấy là ngày Chuẩn Bị, nên người Do Thái không muốn để xác người phơi trên cây thập tự vào ngày Sa-bát (hơn nữa ngày Sa-bát này rất long trọng vì trùng với lễ Vượt Qua). Vậy nên họ yêu cầu Phi-lát ra lệnh đánh gãy chân từng người cho đến chết. Rồi họ đem các thi thể xuống.

³² Mấy người lính đến đánh gãy chân hai tướng cướp bị đóng đinh với Chúa Giê-xu.

³³ Nhưng khi đến gần Chúa Giê-xu, họ thấy Chúa đã chết nên không đánh gãy chân Ngài.

---

* **19:24** Thi 22:18

³⁴ Nhưng một người lính lấy giáo đâm xuyên sườn Chúa, lập tức máu và nước đổ ra.

³⁵ (Tác giả đã chứng kiến việc đó và ghi chép cách trung thực để bạn đọc tin nhận.)

³⁶ Mọi việc diễn ra đúng theo lời Thánh Kinh đã nói: “Không một cái xương nào của Ngài bị gãy,”[†]

³⁷ và “Họ sẽ nhìn thấy Người họ đã đâm.”[‡]

Chôn Chúa Giê-xu

³⁸ Sau đó, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, từng làm môn đệ Chúa cách kín đáo (vì ông sợ các lãnh đạo Do Thái), đến xin phép Phi-lát cho nhận thi hài Chúa Giê-xu. Được Phi-lát phép, Giô-sép gỡ thi hài Chúa xuống.

³⁹ Ni-cô-đem là người đã hầu chuyện với Chúa ban đêm cũng đem 32,7 ký[§] nhựa thơm trầm hương đến.

⁴⁰ Hai ông dùng hương liệu và vải gai mịn tắm liệm thi hài Chúa, theo tục lệ Do Thái.

⁴¹ Tại chỗ Chúa đóng đinh, có một khu vườn và một ngôi mộ chưa dùng.

⁴² Vì đó là ngày chuẩn bị cho lễ Vượt Qua của người Do Thái và ngôi mộ này cũng gần, nên họ an táng Chúa Giê-xu tại đó.

20

Sự Phục Sinh

[†] 19:36 Xuất 12:46; Dân 9:12; Thi 34:20   [‡] 19:37 Xa 12:10

[§] 19:39 Nt 100 litras

¹ Sáng Chúa Nhật, lúc trời còn tờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len đến viếng mộ Chúa và thấy tảng đá lấp cửa mộ đã lăn qua một bên.

² Cô vội chạy và tìm Si-môn Phi-e-rơ và môn đệ Chúa Giê-xu yêu. Cô báo tin: “Người ta đã dời thi hài Chúa Giê-xu khỏi mộ, không biết họ đặt Ngài tại đâu!”

³ Phi-e-rơ và môn đệ kia liền chạy đến mộ.

⁴ Cả hai cùng chạy, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phi-e-rơ, nên đến mộ trước.

⁵ Anh cúi xuống nhìn vào mộ, thấy vải liệm nhưng không dám vào.

⁶ Si-môn Phi-e-rơ đến sau, bước vào trong mộ, thấy vải liệm còn đó,

⁷ tấm khăn trùm đầu Chúa Giê-xu thì cuốn lại để một bên, không nằm chung với vải liệm.

⁸ Môn đệ đến mộ trước cũng theo vào, anh nhìn thấy và tin—

⁹ vì đến lúc ấy, các môn đệ chưa hiểu lời Thánh Kinh nói Chúa Giê-xu sẽ sống lại từ cõi chết.

¹⁰ Rồi hai môn đệ trở về nhà.

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Ma-ri Ma-đơ-len

¹¹ Ma-ri đứng bên mộ mà khóc, nước mắt đầm đìa, cô cúi xuống nhìn trong mộ.

¹² Cô thấy hai thiên sứ mặc áo trắng, một vị ngồi phía đầu, một vị ngồi phía chân nơi Chúa Giê-xu đã nằm.

¹³ Hai thiên sứ hỏi: “Tại sao cô khóc?”

Cô đáp: “Vì người ta dời thi hài Chúa tôi đi mất, tôi không biết họ để Ngài tại đâu!”

14 Nói xong, cô quay đầu nhìn lại, thấy có người đứng sau lưng. Đó là Chúa Giê-xu, nhưng cô không nhận ra Ngài.

15 Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao cô khóc? Cô tìm ai?”

Cô tưởng là người làm vườn nên dò hỏi: “Thưa ông, nếu ông có đem thi hài Chúa đi đâu, xin làm ơn cho tôi biết để tôi đem về!”

16 Chúa Giê-xu gọi: “Ma-ri!”

Cô xoay hẳn người lại, mừng rỡ kêu lên: “Ra-bu-ni!” (tiếng Hê-bơ-rơ nghĩa là “Thầy”).

17 Chúa Giê-xu phán: “Đừng cầm giữ Ta, vì Ta chưa lên cùng Cha. Nhưng hãy đi tìm anh em Ta, nói với họ rằng: ‘Ta lên cùng Cha Ta cũng là Cha của các con, cùng Đức Chúa Trời Ta cũng là Đức Chúa Trời của các con.’ ”

18 Ma-ri Ma-đơ-len đi tìm các môn đệ khác và nói với họ: “Tôi vừa gặp Chúa!” Rồi cô thuật lại mọi điều Ngài dạy.

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Các Môn Đệ Ngài

19 Ngay tối hôm ấy, các môn đệ họp mặt với nhau, cửa phòng đóng thật chặt, vì họ sợ các lãnh đạo Do Thái. Thành linh, Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ! Chúa phán: “Bình an cho các con.”

20 Nói xong, Chúa đưa sườn và tay cho họ xem. Được gặp Chúa, các môn đệ vô cùng mừng rỡ!

21 Chúa Giê-xu phán tiếp: “Bình an cho các con. Cha đã sai Ta cách nào, Ta cũng sai các con cách ấy.”

22 Rồi Chúa hà hơi trên các môn đệ và phán: “Hãy tiếp nhận Chúa Thánh Linh.

²³ Các con tha tội cho ai, người ấy sẽ được tha tội. Các con buộc tội cho ai, người ấy sẽ bị buộc tội.”

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Tô-ma

²⁴ Một trong mười hai môn đệ, có Tô-ma (biệt danh là Song Sinh),* không có mặt lúc Chúa Giê-xu đến.

²⁵ Các môn đệ kia báo tin: “Chúng tôi mới gặp Chúa!”

Nhưng Tô-ma đáp: “Tôi không tin trừ khi chính mắt tôi thấy dấu đinh trên bàn tay Chúa, tay tôi sờ vết thương, và đặt tay tôi vào sườn Ngài!”

²⁶ Tám ngày sau, các môn đệ lại họp trong nhà ấy, lần này Tô-ma cũng có mặt. Cửa ngõ đều đóng chặt, bất thành linh, như lần trước, Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ. Chúa phán: “Bình an cho các con.”

²⁷ Chúa phán riêng với Tô-ma: “Hãy đặt ngón tay con vào đây và nhìn bàn tay Ta. Hãy đặt bàn tay con vào sườn Ta. Đừng hoài nghi nữa. Hãy tin!”

²⁸ Tô-ma thưa: “Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!”

²⁹ Chúa Giê-xu phán với ông: “Con tin vì con thấy Ta. Phước cho những người chưa thấy mà tin Ta!”

Mục Đích của Sách

³⁰ Các môn đệ còn chứng kiến nhiều phép lạ khác do Chúa Giê-xu thực hiện, nhưng không thể chép tất cả vào sách này,

---

* **20:24** Tiếng Hy Lạp: Tô-ma, còn gọi là Đi-đim

³¹ Nhưng chỉ xin ghi lại một số phép lạ để giúp người đọc tin nhận Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a, là Con Đức Chúa Trời, và nhờ niềm tin đó, chúng ta hưởng được sự sống vĩnh viễn trong Danh Chúa.

21

Chúa Giê-xu Hiện Ra với Bảy Môn Đệ

¹ Sau đó, Chúa Giê-xu đến gặp các môn đệ lần nữa tại bờ biển Ga-li-lê. Chuyện xảy ra thế này.

² Có nhiều môn đệ có mặt tại đó—Si-môn Phi-e-rơ, Tô-ma (cũng gọi là Song Sinh), Na-tha-na-ên quê làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, hai con trai của Xê-bê-đê, và hai môn đệ nữa.

³ Si-môn Phi-e-rơ nói: “Tôi sẽ đi đánh cá!”

Mọi người đều tán thành: “Chúng tôi cùng đi với anh!” Họ xuống thuyền thả lưới suốt đêm nhưng chẳng được con cá nào.

⁴ Đến rạng đông, Chúa Giê-xu đứng trên bờ, nhưng các môn đệ không nhận ra Ngài là ai.

⁵ Ngài gọi lớn: “Có bắt được cá không, các con?”

Họ đáp: “Thưa không!”

⁶ Ngài phán: “Hãy thả lưới bên phải mạn thuyền thì sẽ được!” Họ vâng lời nên được rất nhiều cá, không thể kéo lưới vào thuyền.

⁷ Môn đệ Chúa Giê-xu yêu nói với Phi-e-rơ: “Đó là Chúa!” Khi Si-môn Phi-e-rơ nghe đó là Chúa, ông liền khoác áo (vì ông cởi áo lúc làm việc), nhảy ùm xuống nước lội vào bờ.

8 Các môn đệ khác chèo thuyền vào, kéo theo mẻ lưới đầy cá, vì chỉ cách bờ độ 90 mét.*

9 Khi lên bờ, các môn đệ thấy có sẵn bánh mì và một đám lửa, trên lửa có cá đang nướng.

10 Chúa Giê-xu phán: “Hãy đem cá các con mới bắt lại đây!”

11 Si-môn Phi-e-rơ kéo lưới vào bờ. Lưới đầy cá lớn, đếm được 153 con, cá nhiều thế mà lưới vẫn không đứt.

12 Chúa Giê-xu phán: “Hãy lại đây ăn sáng!” Không một môn đệ nào dám hỏi: “Ngài là ai?” Vì họ biết chắc chắn đó là Chúa.

13 Chúa Giê-xu lấy bánh và cá trao cho các môn đệ.

14 Đây là lần thứ ba Chúa Giê-xu hiện ra với các môn đệ từ khi Ngài sống lại.

15 Sau khi ăn sáng xong, Chúa Giê-xu hỏi Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta hơn những người này không?”

Phi-e-rơ đáp: “Vâng, Chúa biết con yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu phán: “Hãy chẵn chiên con Ta!”

16 Chúa Giê-xu lặp lại câu hỏi: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta không?”

Phi-e-rơ quả quyết: “Thưa Chúa, Chúa biết con yêu Chúa.”

Chúa Giê-xu dạy: “Hãy chẵn đàn chiên Ta!”

17 Chúa hỏi lần thứ ba: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta không?”

Phi-e-rơ đau buồn vì Chúa Giê-xu hỏi mình câu ấy đến ba lần. Ông thành khẩn: “Thưa Chúa, Chúa biết mọi sự, Chúa biết con yêu Chúa!”

---

* 21:8 Nt 200 cubits

Chúa Giê-xu phán: “Hãy chẵn đàn chiên Ta!

¹⁸ Ta quả quyết với con, khi con còn trẻ, con tự sức làm mọi việc; con tự mặc đồ và muốn đi đâu tùy ý. Nhưng về già, con phải đưa tay ra, người ta sẽ mặc đồ cho con, và dắt con đến nơi con không muốn.”

¹⁹ Chúa Giê-xu ngụ ý cho biết ông phải chết cách nào để làm vinh quang Đức Chúa Trời. Sau đó, Chúa Giê-xu phán với ông: “Hãy theo Ta!”

²⁰ Phi-e-rơ quay lại, thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu—người đã dựa vào ngực Chúa trong buổi ăn tối cuối cùng mà hỏi rằng: “Thưa Chúa, ai là người phản Chúa?”

²¹ Thấy người ấy đi theo, Phi-e-rơ hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, anh ấy sẽ ra sao?”

²² Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì liên hệ gì đến con? Phần con hãy theo Ta!”

²³ Do đó, có tin đồn trong cộng đồng những người tin rằng môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng đó không phải là điều Chúa Giê-xu nói. Ngài chỉ nói: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì liên hệ gì đến con?”

²⁴ Chính môn đệ ấy chứng kiến mọi việc vừa kể và ghi lại những dòng chữ này. Ai cũng biết lời chứng của người ấy là chân thật.

²⁵ Chúa Giê-xu còn làm nhiều việc khác. Nếu người ta ghi chép đầy đủ, tôi chắc rằng cả thế giới cũng không có chỗ chứa hết những sách đã được viết.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện
Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022

653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d